

'Ασ' Όλα

Το Σύμβολόν μας : ΔΓ' ΟΔΙΓΩΝ ΠΟΛΛΑ

* ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ *

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗΣ

Ν. Α. ΣΑΡΑΔΟΣ

Τίμημα ἐγγραφῆς ἑξαμήνου

Διὰ τὴν Τουρκίαν Γρ. 10
,, τὸ ἔξωτερικόν Φρ. 3

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Θ. ΚΑΒΑΛΙΕΡΟΣ ΜΑΡΚΟΥΙΖΟΣ

➔ ΓΡΑΦΕΙΑ ➔

Γαλατᾶ, Πεντηπόζαρον, Σαατοῦ Χάν, 16

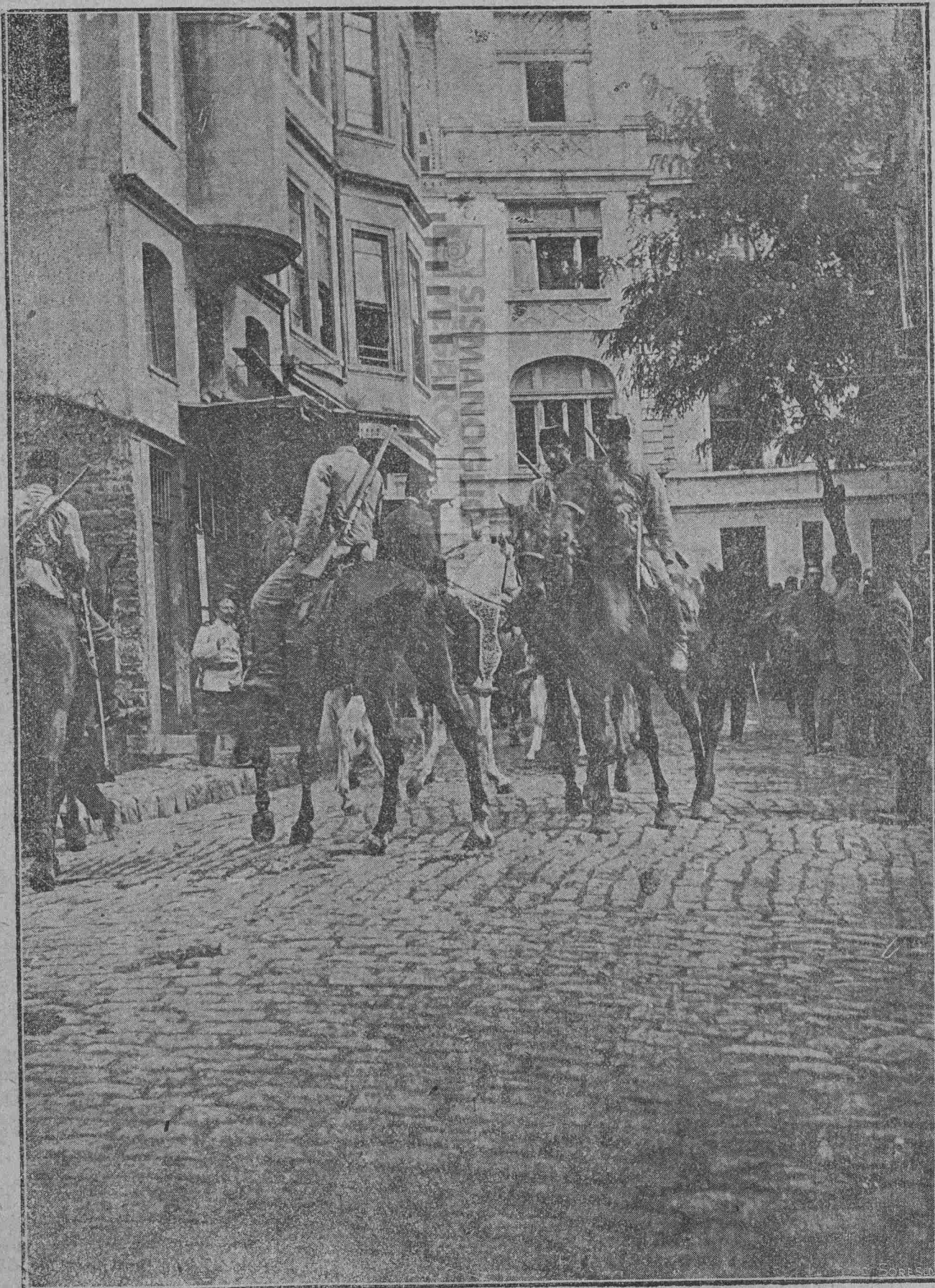
ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ

ΔΡ. Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ

Τὸ φύλλον ἀπανταχοῦ τοῦ Κράτους παρ. 20

Αἱ ἀποδείξεις δέον νὰ φέρωσι τὰς ὑπογραφὰς τοῦ διευθυντοῦ καὶ διαχειριστοῦ.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΘΝΟΣΥΝΕΛΕΥΣΙΝ

Ἐφιππὶ χωροφύλακες πρὸ τῶν Πατριαρχείων
κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐνάρξεως.

ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ

ΔΕΛΤΙΟΝ

Η ΕΘΝΟΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ

Ἡ πολιτικὴ κατάστασις δὲν ἀπέβαλεν ἐτι τὴν ἀκαθόριστον αὐτῆς χροιάν· λαμβάνει τόσας διακυμάνσεις καθ' ὅλον τὸ ἐφθήμερον, ἀλλάσσει τόσα χρώματα, ὥστε δὲν δύναται τις εὐκόλως νὰ καθορίσῃ αὐτὴν καὶ νὰ σημειώσῃ τὴν πραγματικὴν θέσιν τῆς.

Αἴφνης κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς παρελθούσης ἑβδομάδος αἱ Ἑλληνοτουρκικαὶ σχέσεις ἐφαίνοντο πλέον ἢ ποτε τεταμέναι ἐξ αἰτίας τινῶν ἐπεισοδίων ὡς τοῦ μπουκοτάς καὶ Ἀντωνοπούλου, ἀλλὰ πρὸ πάντων ἔνεκα τῆς Ἑλληνικῆς Ἐθνοσυνελεύσεως ἐν τούτοις περὶ τὰ τέλη τῆς αὐτῆς ἑβδομάδος δύναται τις νὰ εἴπῃ, ὅτι ἐπανήλθον εἰς τὴν πρώτην αὐτῶν κατάστασιν.

Εἰς τὴν βελτίωσιν ταύτην συνετέλεσαν γεγονότα τινά. Ἡ συγκληθεῖσα Ἐθνοσυνέλευσις ἐν Ἀθήναις φαίνεται, ὅτι δὲν θὰ διαταράξῃ τὰς σχέσεις ταύτας, οὔτε θὰ ἐπέμβῃ εἰς τὸ Κρητικὸν ζήτημα· ὁ κ. Πολογεώργης παρητήθη ὡς καὶ ὁ κ. Βενιζέλος τῶν ἐν Κρήτῃ ἀξιωματῶν του καὶ ἡ Ἑλλάς ἐδῆλωσε, κατὰ τι τηλεγράφημα, ὅτι δὲν θὰ θελήσῃ ν' ἀντικαταστήσῃ τοὺς Ἑλληνας ἐν Κρήτῃ ἀξιωματικούς καὶ ὑπαξιωματικούς.

Τὰς ἡμέρας αὐτὰς ἠγγέλθη ἡ προσεχὴς ἀναχώρησις τοῦ κ. Γρυπάρη, ἠτις ὅμως φαίνεται ὅτι δὲν σημαίνει, ὡς τινες ἐχαρακτήρισαν αὐτὴν, διακοπὴν σχέσεων. Τὸν κ. Γρυπάρην θ' ἀντικαταστήσῃ μέχρι τῆς ἀφίξεώς του ἡ νεωτέρας διαταγῆς ὁ κ. Ἀλεξανδρόπουλος.

Ἡ ἐν Ἑλλάδι Ἐθνοσυνέλευσις ἤρχισε λίαν ἐπισήμως καὶ μεγαλοπρεπῶς διὰ βασιλικοῦ λόγου. Προσωρινὸς πρόεδρος ἐξελέγη ὁ κ. Κατριβάνος, μέχρι τῆς ἐκλογῆς ὀριστικῶς προέδρου. Οἱ Μαυρομιχαλικοὶ κατὰ τὴν πρώτην συνεδρίαν ἀπουσίασαν. Ὡς γνωστόν, τὸ κόμμα τοῦτο ζητεῖ τὴν μετατροπὴν τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως εἰς Συντακτικὴν.

Τὸ ζήτημα τοῦ δανείου ἀκολουθεῖ τὴν χροιάν ὄλων τῶν λοιπῶν ζητημάτων· μένει καὶ αὐτὸ ἀκαθόριστον. Ἡ Πύλη λέγουσιν ὅτι ἀπέρριψε τοὺς προταθέντας ὅρους διὰ τὴν εἰσαγωγὴν τούτου εἰς τὸ γαλλικὸν χρηματιστήριον, συνεπεῖα δὲ τῆς ἀρνήσεως ταύτης ἡ Γαλλία προέδῃ εἰς νέας προτάσεις.

Ἐν τῇ μεταξὺ οἱ ἐξοπλισμοὶ ἐξακολουθοῦν, τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν παρήγγειλε 40 τηλεβόλα μεγάλης ὀκλήης καὶ πολλὰ ὄπλα Μάουζερ, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἡ Ἑλλάς προβαίνει εἰς διαπραγματεύσεις διὰ τὸ θωρηκτὸν «Πίζαν», εἰς τὴν ἀγορὰν τοῦ ὁποίου ἀποδίδεται πολιτικὴ σημασία.

Ἐν τούτοις ὡς ἐπὶ πρῶτον καὶ τὴν ἑβδομάδα ταύτην ἐπέρχεται ἡ δῆλωσις, ὅτι αἱ Δυνάμεις εἶναι ἀποφασισμέναι νὰ περιφρουρήσουν τὴν εἰρήνην τῆς καθ' ἡμᾶς Ἀνατολῆς.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΟΜΙΛΙΑ

ΚΑΚΟΙ ΚΑΚΟΣ...

Εἰς τὴν ὠραίαν παραβολὴν τοῦ σημερινοῦ Εὐαγγελίου ὁ Ἰησοῦς ἐξεικονίζει ἑαυτὸν καὶ τὸ ἔργον του. Παρομοιάζει τὸν Θεὸν ὡς μέγαν ἰδιοκτήτην, ὅστις ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα καὶ ἀφοῦ ἐκόσμησεν αὐτὸν δι' ὄλων τῶν χρυσίμων πραγμάτων, ἐξέδοτο εἰς γεωργούς, οἵτινες ὅμως, κακόπιστοι καὶ αἰσχροκερδεῖς, ὄχι μόνον δὲν ἐπλήρωσαν εἰς τὸν ἰδιοκτήτην τὸ ἀνάλογον μερίδιον, ἀλλὰ καὶ ἐσκέφθησαν νὰ κτυπήσωσι καὶ νὰ φρονεύσωσιν ὄλους τοὺς ἀπεσταλμένους αὐτοῦ καὶ αὐτὸν τὸν υἱὸν του. Προφανὴς εἶναι ἡ ἔννοια τῆς παρούσης παραβολῆς, ἠτις κατὰ τοὺς χρόνους, καθ' οὓς ἐλέγετο, εἶχε τὴν προφητικὴν αὐτῆς δύναμιν· ἀλλὰ καὶ τώρα, ὁπότε ἡ προφητικὴ αὕτη παραβολὴ ἀπέκτησεν ἱστορικὴν ἰσχύν, διότι ἐξεικονίζει πλέον γεγονότα, καὶ νῦν ἐτι δύναται νὰ παρὰσῃ ἡμῖν πολύτιμα διδάγματα, πολλαχῶς εἰς ἡμᾶς χρήσιμα ὡς ἄτομα, ὡς κοινωνίαν, ὡς ἔθνος.

Ὁ ἀμπελῶν δὲν ἔπαυσε νὰ ἔχῃ τοὺς ἐνοικιαστάς του· οὔτε ὁ Θεὸς κατέστρεψεν αὐτὸν, ὀργισθεὶς ἐκ τῆς ἀχαριστίας τῶν ἀνθρώπων του. Ἐκαστος ἐξ ἡμῶν εἶναι μισθωτῆς τοῦ Θεοῦ ἐκείνου ἀμπελῶνος, τὴν καλλιέργειαν καὶ κάρπωσιν τοῦ ὁποίου ὁ Θεὸς παρεχώρησε.

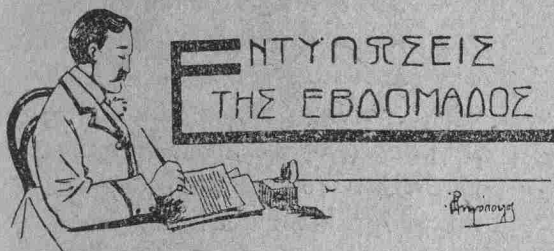
Τί ἄλλο εἶναι τὸ ἄτομον, ἡ οἰκογένεια, ἡ κοινωνία, τὸ ἔθνος, παρὰ ὁ μέγας ἀμπελῶν, τὴν καλλιέργειαν τοῦ ὁποίου ὁ Θεὸς ἐνεπιστεύθη εἰς ἡμᾶς;

Γεννηθέντες ἐν οἰκογενεῖα, ἀποτελοῦντες κοινωνίαν καὶ ἀνήκοντες εἰς ἔθνος, εὐρισκόμεθα συνδεδεμένοι τόσον πρὸς τὸν Θεόν, ὅσον καὶ πρὸς τοὺς ὁμοίους μας, διὰ μεγάλου δεσμοῦ καθηκόντων καὶ δικαιωμάτων, ἅτινα εἶναι πάλιν πρὸς ἀλληλα συνδεδεμένα καὶ σχετικὰ, ἀφοῦ ἡ πιστὴ τῶν καθηκόντων ἐκπλήρωσις ἐπαυξάνει καὶ εὐρύνει τὸν κύκλον τῶν δικαιωμάτων, ἅτινα πηγάζουσιν ἐκ τῶν πρώτων ὡς καρπὸς ἐκ τοῦ δένδρου.

Ἐχομεν λοιπὸν πάντες παρ' ἡμῖν αὐτοῖς μεγάλην καὶ σπουδαίαν παρακαταθήκην, τὴν ὁποίαν ὀφείλομεν πιστῶς νὰ τηρήσωμεν, ἔχομεν τὸν μέγαν ἀγρὸν τῆς κοινωνίας καὶ τοῦ ἔθνους, τὸν ὁποῖον πρέπει φερεπόντως νὰ καλλιεργήσωμεν, ἵνα εὐαρεστήσωμεν τῷ Θεῷ καὶ φανῶμεν ὠφέλιμοι εἰς τὴν κοινωνίαν καὶ τὴν πατρίδα μας.

Παρ' ἡμῶν, θὰ ἔλθῃ στιγμή, καθ' ἣν θὰ ζητηθῇ ὁ λόγος τῶν πράξεών μας, ἡ αἰτία τῆς ἀνωφελοῦς δράσεως ἡμῶν, ἡς ἡ ἀφορμὴ τῆς ἀδρανεῖας μας. Θὰ ἔλθῃ στιγμή, καθ' ἣν ἡ συνείδησις τοῦ κόσμου ἐδῶ καὶ ἡ θεία δικαιοσύνη κάπου ἄλλου, θὰ ζητήσῃ τοὺς καρπούς μας. Ἀλλοίμονον εἰς ἡμᾶς ἂν δὲν ἔχωμεν τί νὰ προσφέρωμεν ἢ ἂν διστροποῦντες ἀρνηθῶμεν νὰ προσκομίσωμέν τι. Ἀλλοίμονον εἰς ἡμᾶς ἂν δειχθῶμεν νωθροὶ ἢ ἀνάξιοι τῆς δοθείσης ἡμῖν ἐμπιστευτικῆς ταύτης ἐντολῆς· τὸ τί μᾶς ἐπιφυλάσσεται εἶναι φανερόν· κακοὶ κακῶς θ' ἀπολεσθῶμεν.

Καὶ ἡ ποινὴ αὕτη διὰ τοὺς ἐπιλήσμονας τῶν μεγάλων αὐτῶν κακῶν καὶ ἐθνικῶν καθηκόντων, φέρει καὶ τῆς ἱστορίας τὴν ἀψευδῆ μαρτυρίαν.

ΠΡΟ ΠΑΝΤΟΣ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑ

Ὁ πρῶτος κώδων εἰς τὴν πλησίον σχολὴν ἐσήμανεν· εἰς τὸν ἦχόν του, χωρὶς νὰ εἶμαι πλέον μαθητὴς ἢ διδάσκαλος, κάτι τι ἠσθάνθη ὡσὰν συγκίνησιν, ὡσὰν μελαγχολίαν.

Ἐφερα τὸ βλέμμα πρὸς τὸ παράθυρον καὶ ἐνῶ ἔβλεπον ἀραιὰ-ἀραιὰ νὰ φθάνουν οἱ ὄμιλοι τῶν μαθητῶν, ἡ φαντασία μου περιέβαλλε διά τινος τροφερᾶς θωπείας ὅλην ἐκείνην τὴν λεγεῶνα τῶν μικρῶν στρατιωτῶν, οἱ ὅποιοι εἰς τὸ ἄκουσμα τοῦ μεταλλικοῦ ἤχου τοῦ κώδωνος, ὡς εἰς τὸ ἄκουσμα στρατιωτικῆς σάλπιγγος, ἀποβάλλουσι τὸν ἄφροντιν βίον τῶν διακοπῶν, καθαρίζουσι τὰ ὑποδήματά των ἀπὸ τῆς ἐσοχῆς τὴν κόνιν καὶ ἀπὸ τὴν ἄμμον τῆς παραλίας διὰ νὰ παραταχθῶσιν εἰς τὰ θρανία των, εἰς τὰς θέσεις των, τὰς ὁποίας μόνον μετὰ ἔτη θὰ δύνανται διὰ παντὸς νὰ ἐγκαταλείψωσιν.

Ἡ σκητὴ αὕτη τοῦ μαθητικοῦ βίου, τὴν ὁποίαν πάντες ἐπαίξαμεν, θὰ ἦτο ὅλως διόλου ἀδιάφορος, ἂν δὲν ἦτο συνδεδεμένη, δι' ἡμᾶς τοῦλάχιστον, οἱ ὅποιοι τὴν ἀτενίζομεν τώρα ὡς θεαταί, πρὸς μερικὰς σκέψεις περὶ τοῦ μέλλοντος καὶ τῆς θέσεως ἐκείνων, οἱ ὅποιοι εὐρίσκονται νῦν εἰς τὴν θέσιν, εἰς τὴν ὁποίαν εὐρισκόμεθα ἄλλοτε.

Μὴ νομίσητε ὅτι ὁ κώδων ἐκεῖνος μοῦ ἔφε-
ρεν εἰς τὸν νοῦν μου τὰ ἐκκρεμῆ μας διδα-
σκαλικά καὶ σχολικά ζητήματα, οὔτε ὅτι εἶμαι
διατεθειμένος νὰ ὀμιλήσω διὰ τὰ προγράμ-
ματα τῶν σχολῶν ἢ διὰ τὴν διανομὴν τῶν
ὠρῶν τῶν μαθημάτων.

Περὶ ὅλων αὐτῶν ἐλέχθησαν τόσα καλά,
ἀλλὰ καὶ ἐν ταύτῳ τόσα πολλά, ὥστε κανεὶς
δὲν κατώρθωσε νὰ τὰ ἐφαρμώσῃ ἢ νὰ τὰ ἐν-
νοήσῃ τοῦλάχιστον. Ἐπεθύμουν αὐτὴν τὴν
στιγμὴν νὰ εἶπω πρὸς ἐκείνους, διὰ τοὺς ὁ-
ποίους ἤχεῖ ὁ κώδων αὐτὸς σήμερον, μερι-
κὰς σκέψεις, τὰς ὁποίας δὲν ἤντησα ἀπὸ τὰς
πυκνοτυπωμένας σελίδας τῶν βιβλίων, ἀλλὰ
ἀπὸ τὰς ἐκ τῆς πάλης καὶ τοῦ ἀγῶνος σκοπι-
σμένας σελίδας τῆς ζωῆς.

Θὰ ἐπεθύμουν νὰ ἐλάμβανεν ἡ φωνὴ μου
τὸν ἰσχυρότερον δυνατὸν τόνον, διὰ ν' ἀκου-
σθῶ ἀπὸ ὅλους, ἀλλὰ καὶ τὴν μεγαλειτέραν
γλυκύτητα διὰ νὰ κατορθώσω νὰ πείσω καὶ
ἂν ἀπέκτων ταῦτα θὰ ἔλεγον :

— Παιδιά, σεῖς οἱ ὅποιοι τώρα διασκελί-
ζετε μὲ παλμούς τὰς βαθμίδας τῆς σχολῆς σας
καὶ μετροῦτε μίαν πρὸς μίαν τὰς ἡμέρας, αἱ
ὁποῖαι σᾶς ὑπολείπονται νὰ ζήσητε ἐκεῖ, ὦ,

μὴ βιάζεσθε καὶ τόσον νὰ τὴν ἐγκαταλείψητε.
Αὔριον θὰ ἐννοήσητε πόσον λαμπρὸς εἶναι ὁ
βίος, τὸν ὁποῖον τώρα δὲν ἐκτιμᾶτε, αὔριον
θὰ καταλάβητε πόσον τερπνὰ καὶ ἀκούραστα
εἶναι αἱ συγκινήσεις του, τὰς ὁποίας τώρα
ἀποτροπιάζεσθε! καὶ δι' αὐτὸ μὴ προσπαθῆτε
νὰ ἐξαντληθῆτε εἰς ἐκνευριστικὰς μελέτας διὰ
νὰ μάθητε ὅσον τὸ δυνατὸν περισσότερα εἰς
ὅσον τὸ δυνατὸν ὀλιγώτερον χρόνον. Αἱ γνώ-
σεις δὲν θὰ σᾶς σώσωσιν εἰς τὴν κοινωνίαν,
πρὸ πάντων ὅταν δὲν συνοδεύωνται ἀπὸ χα-
ρακτῆρα σταθερόν, ἀπὸ χαρακτῆρα τέλειον.
Εἶδον συμμαθητὰς μου, πρότυπα ζηλευτὰ
ἐπιμελείας καὶ προκοπῆς, ὅταν εἰσῆλθον εἰς
τὴν κοινωνίαν νὰ κλονίζωνται καὶ μετὰ τινὰς
ἀμφιταλαντεύσεις νὰ πίπτωσι θύματα τῆς
ἀδυναμίας των, λείψανα οἰκτρὰ τῶν πληγμά-
των, τὰ ὁποῖα ἐδέχθησαν καὶ τὰ ὁποῖα δὲν ἠδύ-
νήθησαν ν' ἀποκρούσουν. Μὴν ἀπατάσθε ὅτι
εἰς τὴν κοινωνίαν μας αἱ γνώσεις καὶ μόναι
εἶναι ἱκαναὶ νὰ σᾶς προστατεύσωσι. Ψαλλι-
δήσατε ὀλίγας ὥρας ἀπὸ τὴν μελέτην τῆς γραμ-
ματικῆς καὶ τῆς γεωμετρίας καὶ διαθέσατέ τας
διὰ νὰ μορφώσητε χαρακτῆρα ἱκανὸν ν' ἀντι-
μετωπίσῃ τὰς ἐναντιότητάς τοῦ βίου, τὰ ἀντί-
ξοα τῆς ζωῆς. Εἰς τὴν σχολὴν σας εὐρίσκεται
τῆς κοινωνίας τὸ κάτοπτρον, ἡ εἰκὼν αὐτῆς ἐν
μικρῷ· δύνασθε νὰ ὠφεληθῆτε περισσότερον
ἐκ τῆς μελέτης τοῦ χαρακτῆρος τῶν συμμαθη-
τῶν σας, παρὰ ἀπὸ τὰς σοφὰς συμβουλὰς τοῦ
διδασκάλου σας. Μὴν ἀπατηθῆτε, νομίζοντες ὅτι
μετὰ τὴν ἀπόλυσιν ἐκ τῆς σχολῆς σας θὰ μορ-
φωθῆτε εἰς τὴν κοινωνίαν. Ὅχι! ἐκεῖ ἀρχίζει
ὁ ἀγὼν καὶ τὰ ἐκ τούτου πλήγματα δὲν εἶναι
πλήγματα σωφρονιστικά, ἀλλὰ πλήγματα θά-
νατηφόρα. Οὐαὶ ἂν σᾶς ἐγκαταλείψῃ τὸ θάρ-
ρος καὶ ἡ αὐτοπεποίθησις, καμμία δύναμις
δὲν θὰ δυνηθῆ νὰ σᾶς σώσῃ. Βάλετε αὐτὰ κατὰ
νοῦν καὶ κατόπιν διέλθετε τὸν οὐδὸν τῆς scho-
λῆς σας, καὶ μὴ παραλείψητε ὅτι πρέπει μὲ
κάθε τρόπον ἀπὸ τῶν μαθητικῶν ἀκόμη ἐδω-
λίων, νὰ μορφώσητε χαρακτῆρα ἀνάλογον
πρὸς τὰς σκέψεις σας, ἀνάλογον πρὸς τὰς ἐθνι-
κὰς παραδόσεις, τὰς ὁποίας θὰ συνεχίσητε.

Αὐτὰ εἶχον νὰ εἶπω εἰς τὰ παιδιά μας καὶ
νὰ τὰ εὐχηθῶ, ὅπως ὁ ἦχος τοῦ σχολικοῦ κώδω-
νος ἀφυπνίσῃ εἰς τὸν νοῦν των σκέψεις σωτη-
ρίας, σκέψεις ἐπωφελεῖς.

Θ. Κ. Μ.

ΓΝΩΜΑΙ

Ὅπως βράχοι ὀγκώδεις ὑποσκάπτονται καὶ πα-
ρασύρονται ἰπὸ μικρῶν ρυακίων, οὕτω καὶ ἡ αὐ-
στηρὰ λογικὴ τοῦ ἀνδρὸς διαλύεται καὶ καταπίπτει
ὑπὸ τῶν γυναικείων δακρῶν.

Ἡ εὐτυχία ἰσχυρὰ εἶναι μόνον ἐν τῇ φαντασίᾳ τῶν
δυστυχῶν. Ὁ καλούμενος εὐτυχὴς συνήθως δὲν
γνωρίζει τίποτε περὶ τῆς εὐτυχίας του.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΔΙΗ ΚΥΡΙΑΣ

ΠΟΙΑ ΕΙΝΑΙ Η ΘΕΣΙΣ ΜΑΣ;

Ἐπάρχει, ἀγαπηταὶ ἀναγνώστρισι τοῦ φί-
λου «Ἀπ' Ὅλα», ἐν μικρὸν βιβλίον γεο-
μανικόν, τοῦ ὁποίου συγγραφεὺς τυγχάνει κά-
ποιος Γεράρδος δ' Ἀμυντόρ καὶ εἰς τὸ ὁποῖον
βλέπει τις περιγραφομένην λίαν θλιβερῶς τὴν
θέσιν τῆς γυναικός: «Αἱ καθημερινὰ φρον-
τίδες — λέγει εἰς μίαν του σελίδα — ἀφαιροῦ-
σιν ἀπὸ τὴν μητέρα τῆς οἰκογενείας ὅλην αὐ-
τῆς τὴν δροσερότητα καὶ τὴν δύναμιν καὶ κα-
ταστρέφουν τὴν ὑγείαν της ταχύτερον οἰουδή-
ποτε ἄλλου ἔργου. Πρὸ τοῦ φουρνέλλου τοῦ
μαγειρίου ὡς διὰ χυδαίας τινὸς μαγείας τὸ λευ-
κὸν καὶ ρόδιον προσωπάκι τῆς γυναικὸς με-
ταβάλλεται εἰς πρόσωπον μαύρης καὶ ἀποτρο-
παίου μομίας. Ἐπὶ τοῦ καπνίζοντος βωμοῦ,
ἐνθα βράζει ἡ χύτρα μὲ τὸ βραστό, θυσιάζον-
ται νεότης, ἐλευθερία, καλλονή, χαρὰ!»

Δὲν πιστεύω καμμία ἐξ ὑμῶν νὰ συμμερί-
ζεται τὸν τρόπον αὐτὸν τοῦ σκέπτεσθαι.

Καὶ σεῖς ἐπίσης θὰ ἔχετε σχηματίσει διὰ
τῶν οἰκογενειακῶν βίον ἐν ἰδεῶδες μεστὸν
μεγαλείου καὶ εὐγενείας, μεστὸν θυσιῶν κατὰ
συνέπειαν, ἀλλ' οὐχὶ καὶ κενὸν ἠδέων καὶ εὐ-
φροσύνων ἀπολαύσεων. Μόνον, ὅπως τὸ ἰδεῶ-
δες αὐτὸ δυνηθῆ νὰ πραγματωθῆ, ὀφείλει ἡ
γυνὴ νὰ ἔχῃ πλήρη συναίσθησιν τῆς ἱερᾶς
ἀποστολῆς της καὶ τῆς ἀκεραίας αὐτῆς ἐκπλη-
ρώσεως.

Δὲν ἀρκεῖ αὐτῇ νὰ εἶναι μόνον ἡ ἀπλὴ οἰ-
κοκυρά, ἡ δυναμένη νὰ διευθύνῃ ἐν οἰκονομίᾳ
καὶ τάξει τὸν οἶκόν της· ὀφείλει νὰ ἦναι ἐν
ταύτῳ ἡ ἀφασιομένη σύντροφος τοῦ συζύγου
της, ἡ σύμβουλος καὶ βοηθὸς αὐτοῦ ἐν
ἀνάγκῃ, ἡ διδάσκαλος καὶ παιδαγωγὸς τῶν τέ-
κνων της, ἡ εὐεργετικὴ, τέλος, δύναμις τοῦ
οἴκου ἐν παντὶ ζητήματι, ἐργαζομένη ἀπαύ-
στως ὅπως ἐξασφάλισῃ εἰς τοὺς οἰκείους της τὴν
οἰκογενειακὴν εὐημερίαν καὶ εὐτυχίαν. Ἀλλὰ,
διὰ νὰ ἐπιδοθῆ ἡ νεαρὰ γυνὴ μετὰ συνέσεως
καὶ περινοίας εἰς τὰ βαρῆα πλὴν ὑψηλὰ τῆς
οἰκοδεσποίνης καθήκοντα, πρέπει νὰ ἔχῃ ἐκ
τῶν προτέρων τὴν δέουσαν διανοητικὴν καὶ
πρακτικὴν μόρφωσιν.

Τὴν παρεχομένην ἕμως εἰς τὰ παρ' ἡμῖν
ἐκπαιδευτήρια τῆς θηλείας νεολαίας μόρφω-
σιν τὴν γνωρίζομεν καλῶς καὶ δι' αὐτὸ δὲν δι-
στάζομεν νὰ ἐπαναλάβωμεν, ὅτι οὐδόλως προε-
τοιμάζει αὕτη δι' αὐτὸν τὸν σκοπὸν. Ἐκεῖνοι
δέ, οἵτινες ἐξακολουθοῦν νὰ ὑπολαμβάνουν, ὅτι
ὅλη ἡ ἀνάπτυξις καὶ μόρφωσις τῆς Ἑλληνίδος
ἐγκτεται εἰς τὴν ἀσυνείδητον ἐκστῆθισιν ἀσυν-
αρτήτων καὶ ἀνωφελῶν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον
πραγμάτων καὶ εἰς τὴν ἐκμάθησιν τῶν ξηρῶν
τύπων τῆς γραμματικῆς, ἀπατώνται οἰκτρῶς.

Εἶναι λυπηρὸν, μὰ τὴν ἀλήθειαν, νὰ βλέ-
πῃ τις τελειοφρόνους! (;) ἐνίων παρθεναγω-
γείων, ἐφοδιασμένας μὲ περισσοτέρας ὀνομα-
στικὰς ἀπολύτους ἢ μὲ γράμματα πραγματι-
κά, μὲ τὴν κεφαλὴν πλήρη καπνῶν καὶ φαν-
τασιοκοπιῶν ἢ μὲ γνώσεις ἀληθεῖς, θετικὰς,
βιωφελεῖς μὲ μίαν λέξιν. Καὶ ὅμως, παρ' ὅλην
αὐτὴν τὴν ἐπιπολαιότητα καὶ ἡμιμάθειαν, ὅταν

ΠΙΚΡΕΣ ΑΛΗΘΕΙΕΣ

Ο ΓΑΜΟΣ

B'.

Ο προικοθήρας.

Ἐκείνο σήμερον ποῦ ζητοῦν μερικοὶ ἄνδρες, εἶνε πρὸ παντός ὁ πλοῦτος. Θὰ προσπαθῶ νὰ τοὺς ὑποδείξω ἓνα μέσον διὰ νὰ γείνουν πλούσιοι.

Ἄν εἶχα κανένα φίλο, ποῦ θὰ ἤθελε νὰ νυμφευθῆ, θὰ τοῦ ἔλεγα τὰ ἑξῆς :

— «Ἔσαι εἴκοσι πέντε ἐτῶν καὶ δὲν ἔχεις καμμίαν ἀτομικὴν ἀξίαν. Βεβαίως ἔχεις κἀτι νὰ ζήσης· ἀλλὰ γὰρ νὰ ζήσης μέτρια καὶ χωρὶς μεγάλο τραῖνο. Ἐν τούτοις διακαῶς ἐπιθυμοῦμαι νὰ πλουτίσης. Δὲν εἶσαι ἀπ' ἐκείνους, ποῦ εἶχον «σπασμένη τὴ χολή», γὰρ νὰ ἐπιδοθῆς εἰς κερδοσκοπικὰς ἐπιχειρήσεις στὴ Μπόρσα. Πῶς λοιπὸν θὰ μπορέσης νὰ πλουτίσης; Γιὰ σένα δὲν βλέπω, παρὰ μόνον ἓνα ἐπάγγελμα, ποῦ εἶνε προσοδοφόρον. Τὸ ἐπάγγελμα αὐτὸ εἶνε τὸ τοῦ προικοθήρα. Ἐμπρὸς λοιπὸν! Ἄρχισε ἀπὸ σήμερον τὸ ἐπάγγελμά σου.

Ἐν πρώτοις πρέπει ν' ἀποταθῆς κατ' εὐθείαν εἰς τὰ κορίτσια «ποῦ εἶχον παράδες» καὶ ὄχι εἰς τὴν ἐντιμὸν οἰκογένειάν των (ἡ λέξις ἐντιμὸς χρησιμεύει ἐνταῦθα ὡς κοσμητικὸν μόνον ἐπίθετον...)

Ἐννοεῖται ὅτι προηγουμένως πρέπει νὰ λάβῃς τὰς σχετικὰς πληροφορίας. Διότι ὑπάρχουν «πολύφερνοι νύμφαι» χωρὶς παράδες, ποῦ ἐδιάλεξαν κ' αὐτὲς σὰν ἐσένα τὸ ἐπάγγελμα τοῦ προικοθήρα. . .

Σὲ συμβουλεύω νὰ πληροφοροῦσαι πάντοτε ἂν ἢ πλούσιες τουαλέττες τῶν κοριτσιῶν ἔχουν καθολοκληρίαν πληρωθῆ καὶ ἂν ὁ λογαριασμὸς τοῦ ζαχαροπλάστου ἐξωφλήθῃ.

Νὰ προτιμήσης νὰ εἰσαχθῆς σὲ σπήτσια ποῦ δὲν ζητοῦν διαβατήρια προελεύσεως. Ἐκεῖ θὰ βρῆς πάντοτε κορίτσια γιὰ παντρεῖα. . .

Προσπάθησε, μόλις εἰσαχθῆς, νὰ κατακτήσης τὰς συμπάθειας τῶν γονέων. Καὶ ἡ συμπάθεια αὕτη ἀμέσως κατακτᾶται, ἀρκεῖ νὰ κολακεύῃς μερικὸς ἀδυναμίας τοῦ «μπαμπᾶ» ἢ τῆς «μαμᾶς» τῆς κόρης.

Προσπάθει πάντοτε νὰ φαίνησαι σοβαρὸς καὶ νὰ ὀμιλῆς περιφρονητικῶς γιὰ τὰ γλέντια ποῦ κάνουν οἱ συνομιληκοὶ σου. Νὰ στιγματίζῃς αὐστηρῶς τὰς ἐλαφρὰς γυναῖκας καὶ νὰ διακηρύττῃς σθεναρῶς, ὅτι ἡ εὐτυχία μόνον εἰς τὸν γάμον ἐγκτεται!!

Θὰ ἰδῆς τότε, ὅτι ὁ μέλλων πενθερὸς σου θ' ἀνταλλάξῃ βλέμματα συνεννοήσεως μετὰ τὴν μέλλουσαν πενθεράν σου, ἢ ὅποια, ἂν δὲν ἦτο γυναῖκα αὐστηρῶν ἠθῶν, θὰ σ' ἐφιλοῦσε στὸ στόμα γιὰ τὰ χρυσὰ λόγια ποῦ βγαίνουν μέσα ἀπ' αὐτό. . .

Σὲ προειδοποιῶ ἐν τούτοις, ὅτι οἱ τρόποι σου αὐτοὶ δὲν θ' ἀρέσουν στὴν κόρην. Καὶ ἐνῶ θὰ εἴχῃς ἤδη κατακτήσῃ τὰ «πεθερικά», ἢ μελλοντομφοῦς σου θὰ σὲ συχαθῆ.

Ἐπὶ τὸν ὅτι ἔχεις ἓνα μέσον γιὰ νὰ ὑπερπηδήσης καὶ αὐτὸ τὸ πρόσκομμα : νὰ ὑποκριθῆς ἓνα σφοδρὸν πάθος. Φανοῦ ὑπερβολικὸς εἰς τὴν ἐρωτικὴν ἐξομολόγησίν σου. Ὅσον περισσότερον φανῆς ὑπερβολικὸς, τόσο περισσότερον ἢ κόρη θὰ σὲ πιστευσῃ.

Ἐἶνε πιθανὸν ὅτι ἡ κόρη θὰ εἶνε ἄσχημη. Θὰ ἀνήκῃ εἰς τὴν νέαν γενεάν τῶν κοριτσιῶν. Καὶ ἡ νέα αὕτη γενεὰ δὲν εἶνε ὡμορφη, παρὰ το βράδυ μετὰ τὰ φῶτα. Μὴ θελήσης νὰ τὴν ἰδῆς τὸ πρῶτ, μόλις ξυπνᾷ. Θ' ἀπογοητευθῆς. . .

Καὶ γὰρ νὰ ἀποβῆ τελεία ἢ κατάκτησις τῆς κόρης, πρέπει ἐν πρώτοις νὰ φανῆς μελαγχολικὸς. Τοῦ λοιποῦ, ὅταν θὰ μπαίνῃς στὸ σπήτι τῆς, νὰ λαμβάνῃς ὕψος σοβαρὸν, νὰ τῆς ρίχνῃς, στὰ κρυφά, μερικὰ βλέμματα ἀπελπισίας, νὰ εἴχῃς στιγμὰς σιωπῆς καὶ ρέμβῃς. Ὅλα αὐτὰ θ' ἀνησυχῆσουν τὴν μέλλουσαν πενθεράν σου, ἢ ὅποια θὰ διερωτᾶται :

περὶ τὸ 17^{ον} ἢ 18^{ον} ἔτος τῆς ἡλικίας τῆς ἢ νεαρὰ κόρη φθάσῃ εἰς τὸ τέρμα (;) τῶν σπουδῶν τῆς, ἐγκαταλείπουσα τὰ ἐδώλια τῆς σχολῆς, μίαν ἔχει σκέψιν : νὰ ρίψῃ εἰς μίαν γωνίαν, ὡς ἐντελῶς ἄχρηστα, βιβλία τε καὶ τετράδια! Καὶ διατὶ ὄχι, ἀφοῦ ἐξέρχεται μετὰ τὴν ἀξίωσιν ὅτι ἔμαθε τὰ πάντα!

Τὸ πολὺ-πολὺ δύναται ν' ἀφιερῶσῃ ἀκόμη μερικὰς ὥρας τῆς ἡμέρας τῆς εἰς τὴν μουσικὴν ἢ τὴν ζωγραφικὴν! τὰς ἄλλας ὅλας θὰ τὰς διαθέσῃ διὰ τὴν κοσμικὴν ζωὴν, διὰ τὴν πολυτέλειαν, διὰ τὰς ματαίας καὶ ἀσκόπους ἐπιδείξεις!! Καὶ ὅμως εἶναι ἡ καταλληλοτέρα ἐποχὴ, ἢ μόνον ἐποχὴ, καθ' ἣν ἡ εὐφυΐα τῆς ἔσεται ἐπιδεκτικὴ μιᾶς ἐργασίας ἐπωφελοῦς.

Βασιζομένη ἐπὶ τῶν ὀλίγων γνώσεων, τὰς ὁποίας ἀπέκτησε κατὰ τὸ διάστημα τῶν σπουδῶν τῆς, δύναται νὰ κάμῃ σοβαροτέρας καὶ πρακτικωτέρας μελέτας, μελέτας πραγματευομένας περὶ οἰκιακῆς οἰκονομίας, ὑγιεινῆς, ἀνατροφῆς, οἰκονομίας, φιλανθρωπίας κλπ. καὶ αἱ ὁποῖαι θὰ τὴν χρησιμεύσουν πολὺ εἰς τὸν μετέπειτα αὐτῆς βίον τῆς συζύγου καὶ μητρὸς, εἰς ὃν καὶ εἰσερχομένη βραδύτερον, οὕτω καταλλήλως προετοιμασμένη, θὰ εἶνε εἰς θέσιν ὄχι μόνον νὰ ἐπιδοθῆ μετὰ συνέσεως εἰς τὰ σοβαρὰ τῆς οἰκοδεσποίνης καθήκοντα, ἀλλὰ καὶ ν' ἀντιμετωπίσῃ μετὰ θάρρους ὅλας τὰς εὐθύνας τῆς νέας τῆς θέσεως, ἐργαζομένη ἀπαύστως, ὅπως ἐξασφαλίσῃ εἰς τοὺς οἰκείους τῆς, πρὸς τοῖς ἄλλοις, καὶ τὴν εὐμάρειαν, ἐκ τῆς ὁποίας ἐξαρτᾶται κατὰ μέγα μέρος ἡ οἰκογενειακὴ εὐδαιμονία.

ΙΟΥΛΙΑ Ι. ΚΑΡΑΛΗ

ΔΥΣΙΣ

Ὁ ἥλιος στὸν ὀρίζοντα ἐχάθη,
δυὸ-τρὶα σύννεφα ἐκεῖ χρυσοῖζον,
εἶναι ἡ ὥρα ποῦ ξυπνοῦν τὰ πάθη
καὶ τὴν καρδιὰ ἀλύπητα κεντίζον.

⊕

Γλυκὸ ἀεράκι δροσερὰ φυσάει
γλυκερὰ δροσιὰ πρωΐμου φθινοπώρου
καὶ ἡ καρδιὰ μου δυνατὰ κτυπάει,
καρδιὰ ἀπλῆ τυχαίου ὀδοιπόρου.

⊕

Εἶναι ἡ ὥρα ποῦ τὸ πᾶν ναρκοῦται,
ἐντὸς μου ὅμως ὅλα βράζον.

Ὅπως ὁ οὐρανὸς ἐκεῖ θολοῦται,

⊕

ἔτσι μαυρίζει, οἴμοι! κ' ἡ καρδιὰ μου.
τὴν ἁρμονίαν ὅλα συνδυάζον
κ' ἐκεῖ σιὰ νέφη φεύγει ἡ ματιὰ μου.

Α. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ

— «Μὰ τί ἔχει λοιπὸν τὸ «καλὸ αὐτὸ παιδί»
Ἰδοὺ ἡ στιγμή τῆς ἐνεργείας. Θὰ πᾶς νὰ βρῶ
τὸν ἐπιστήθιον φίλον τοῦ «μπαμπᾶ»—διότι πάντοτε
θὰ ὑπάρχῃ κάποιος ἐπιστήθιος φίλος—καὶ μὴ
λυγμοῦς (ποῦ θὰ προκαλέσης, ἀναβαίνων γλήγορα
τὴ σκάλα τοῦ σπητιοῦ του) καὶ μετὰ δάκρυα (ποῦ
θὰ χύσης, ὑποθέτων, ὅτι μπορεῖ ν' ἀποτύχῃ τὸ
πλούσιον συνοικέσιόν σου) θὰ τοῦ εἰπῆς μετὰ λυγρὸν
σμὸν Ἀρμάνδου Δουβάλ :

— «Κύριε, εἶμαι πολὺ δυστυχῆς. Ἀγαπῶ, ἀγαπῶ
μ' ἐρωτᾶ ἀνευ ἐλπίδος τὴν δεσποινίδα Παραλῆ
(Μαίρη Παραλῆ, μάτια ὑπερθετικῶς μαῦρα, πικρὰ
δες, στήθος ἴσιο σὰν κορμὸς χουρμαδιάς, μαλλιά
ψεύτικα, ἀνάπτυξις ὑποπτῶς). Εἶμαι ἀηλιτισμένος
Διότι ἐκεῖνη εἶνε πλουσία καὶ ἐγὼ εἶμαι πτωχὸς.

»Ὁ «ἐπιστήθιος φίλος» συγκινεῖται.

— «Ἴσως τὸ ἐμπόδιον αὐτὸ νὰ μὴν εἶνε κατὰ
τόσον σπουδαῖον. Ὁ πατέρας εἶνε ἓνας καλὸς ἄνθρωπος,
ὁ ὁποῖος ἀπέκτησε τὴν περιουσίαν του διὰ τῆς ἐργασίας
του. Σὰς ἐκτιμᾷ πολὺ καὶ εἶνε μετὰ ἐλπίδας διὰ τὸ
μέλλον σου. Θὰ τοῦ ὀμιλήσω.

— «ὦ! μὴ πρὸς Θεοῦ! Ἡ τιμὴ μου μοῦ τὸ ἀπογορεύει.
Θὰ νομίσουν πῶς θέλω νὰ ἐπωφεληθῶ.

— «Ὁχι, ὄχι, παιδί μου. Γνωρίζουν τὴν ἀξίαν σου.
Θὰ πάγω νὰ τὸν ὀμιλήσω. . . θὰ τὸν παρακαλέσω. . .

— «Ἄλλ' ἂν τυχὸν μοῦ δώσουν τὴν κόρην των
μάθατε ὅτι τὴν θέλω χωρὶς προῖκα, χωρὶς καμμίαν
προῖκα. Αἰσθάνομαι ἀρκετὸ θάρρος καὶ ἐρωτᾶ γιὰ
νὰ κερδίσω μόνος τὴν ζωὴν μου καὶ νὰ τὴν καταστήσω
εὐτυχῆ.

»Ὁ «ἐπιστήθιος φίλος» κάμνει λόγον στὸν «μπαμπᾶ». Ὁ μπαμπᾶς σκέπτεται :

— «Φαίνεται καλὸ παιδί. Νὰ σοῦ πῶ, ἂν τὸ θέλῃ ἡ
κόρη μου, ἄς τὸν πάρῃ.

»Ἡ «μαμᾶ» εἶνε καταγοητευμένη. Ὅμιλεῖ στὴν
κόρην τῆς περὶ τοῦ διαβήματός σου.

— «Δὲν εἶνε πολὺ ὠραῖος! Ἄπαντᾷ ἡ κόρη.

»Τὸ ἀποτέλεσμα καθίσταται ἀμφίβολον. Δοκίμασε
τότε τὰ μεγάλα μέσα.

»Θὰ ἐπιστρέψῃς στὸν «ἐπιστήθιον φίλον».

— «Ἡ ἀπόφασίς μου ἐλήφθη! θὰ τοῦ εἰπῆς. Ὁ
κόσμος εἶνε ψεύστης. . . Ἡ ζωὴ μου κατὴντησέν
πλέον ἀνυπόφορος. . . Θὰ σκοτωθῶ!!..

»Ὁ «ἐπιστήθιος φίλος» τρέχει εἰς τοῦ Παραλῆ. Αὐτὴ τὴν φορὰ ἡ Μαίρη Παραλῆ εἶνε κατενθουσιασμένη.
Ἐπὶ τὴν «ἐχεμύθειαν» ἀφηγεῖται εἰς τὴν φίλῃς τῆς,
ὅτι θέλεις ν' αὐτοκτονήσης γι' αὐτήν. ὦ! εἶνε τρέλλα!
νὰ σκοτωθῆ ἓνας νέος γιὰ τὰ. . . ὑποθετικῶς
μαῦρα μάτια τῆς!

»Ὁ «μπαμπᾶς» μετὰ θαυμασμὸν ἀναφωνεῖ :

— «Νὰ κατατρέψῃ ἀπὸ ἐρωτᾶ ἓνα λαμπρὸν μέλλον!

»Ἡ «μαμᾶ» ποτὲ τῆς δὲν ἐδιάβασε ρομαντικώτερον
ἐπεισόδιον εἰς τὰ ἐργα τοῦ Ἐαβιὲ ντεΜοντεπέν.

»Ὁλόκληρος ἡ οἰκογένεια Παραλῆ θὰ σοῦ ἀνοίξῃ
τὰς ἀγκάλας καὶ θὰ σὲ φωνάξῃ :

— «Ἐλα!

»Θὰ πᾶς καὶ δὲν θὰ ἀποποιηθῆς τὴν προῖκα γιὰ
νὰ μὴ προσβάλλῃς (!!) τὸν πενθερὸ σου.

»Νὰ σοῦ λοιπὸν παντρεμμένος, παλληκάρι μου. Τώρα
εἶναι γίνεαι «ὁμογενῆς».

»Ὅλες ἡ οἰκονομίες τοῦ κ. Παραλῆ μετοχετεύθησαν
εἰς τὴν τσέπη σου.

»Κ' ἐτσι λές μετ' ἐμφασίν : Θὰ πουλήσωμε τὴν
χρεώγραφά μας· θ' ἀγοράσωμε ἓνα σπήτι στὴν ἐξοχὴν·
θὰ κτίσωμε ἓνα χάνι.

»Ἔσαι ἀκόμη μετριόφρων. Ἐντὸς ὀλίγου θ' ὀμιλῆς :
Θὰ πουλήσω, θ' ἀγοράσω, θὰ κτίσω. . .

»Σπουδαῖο τὸ ἐπάγγελμά σου, ἀφοῦ φέρει τὴν σφραγίδα
τοῦ νόμου. . . Καὶ τώρα ἡ κοινωνία ἐσένα θὰ ἀνοίξῃ
τῆς πόρτες τῆς, ἐνῶ θὰ τῆς κλείσῃ στὸν ἄλλο,
ποῦ θὰ θελήσῃ ν' ἀσπασθῆ τὸ ἴδιον ἐπάγγελμα,
χωρὶς νὰ λάβῃ τὴν ἐγκρισίν τοῦ νόμου.

N. ΧΑΡΗΣ

ΕΔΥΣΕΝ...

Ήτο μία λαμπρά δειλίη.

Ο ήλιος κατέβαινε σιγά-σιγά από τον θόλον, διά να επιφύση τās κορυφάς των βουνών, ὅπισθεν τῶν ὁποίων θά ἐκρύπτετο.

Αἱ χρυσαῖ του ἀκτίνες με ὄλην τὴν μεγαλοπρεπείαν των, ἀλλὰ καὶ με ὄλην των τὴν γλυκύτητα, ἐσκόρπιζον εἰς τὸν ὀρίζοντα τὰ ὠραιότερα χρώματα καὶ ἐστεφάνωνον τὸ ἐλαφρὸ κῦμα με μίαν ριγηλὴν θωπείαν.

Ἐπάνω εἰς τὸ πυκνὸν φύλλωμα μιᾶς καρυδέας ὄμιλος πτηγῶν ἐτόνιζε τὸ ἐσπερινόν του φωνόδημα, ἐνῶ εἰς τὴν παραλίαν ἐν ζεῦγος ἐρωτευμένων, με τὰ μάτια ἐρριμμένα εἰς τὸ γαλανὸ τῆς θαλάσσης διάστημα, ὑπετονθώριζε κάποιον ἄσμο :

Τὸ ἄσμα τοῦ ἐρωτος καὶ τῆς ἐλπίδος . . .

Ήτο ὠραία ἡ δειλίη ἐκείνη . . .

Καὶ ὅμως τίποτε ἀπὸ τὴν ὠραιότητά της αὐτὴν, οὔτε τὸ χρυσοῦν τοῦ ἡλίου ἀκτινοβόλημα, οὔτε τῶν πουλιῶν τὸ φαιδρὸ τραγουδάκι, οὔτε τῆς ἐλπίδος τὸ λικνιστικὸν χαμόγελο εἰμπόρου να φθάσουν εἰς τὸ δωμάτιον ἐκεῖνο τοῦ ἀσθενοῦς.

Ἐνόμιζε κανεὶς ὅτι ὅλα αὐτὰ τὰ στοιχεῖα τῆς χαρᾶς ἦσαν ὅλος διόλου ἀνίσχυρα νὰ σχίσουν τὸ πυκνὸ παραπέτασμα τῆς λύπης καὶ νὰ εἰσέλθωσιν ἐκεῖ, ὅπου σιγά-σιγά μία ζωὴ ἔσβυνε . . .

Ζωὴ μεστή ἀπὸ πόθους, ζωὴ στολισμένη με ὄνειρα.

⊙

Εἰς τὸ γυμνὸν δωμάτιον, εἰς τὸ ὁποῖον ἡ ἐπιστήμη ἀφῆκε πολὺ ὀλίγα ἐπιπλα, εἰς τὴν κλίνην τὴν ὁποῖαν ἐκάλυπτε μία λευκὴ σινδόνη, κάποιον σῶμα, τοῦ ὁποῖου ἡ φοβερὰ ἀσθένεια εἶχε καταφάγει τās σάρκας καὶ ὁ πυρετὸς εἶχεν ἐξαντλήσει καὶ τὴν τελευταίαν ἰκμάδα τῆς ζωῆς, ἀνεπαύετο.

Ἄνεπαύετο. Ἄν εἶναι ποτε δυνατὸν νὰ λεχθῆ ἀνάπαυσις τὸ βραδὺ ψυχορράγημα, ἡ βαθεῖα νάρκη, ἡ ὁποία προηγείται τῆς αἰωνιότητος . . .

⊙

Τίποτε δὲν ἐκινεῖτο εἰς τὸ δωμάτιον ἐκεῖνο. Ἡ ἀναπνοὴ τοῦ φθίνοντος, ἀσθενῆς καὶ ἐξηντλημένη, μόλις ἐκίνει τὸ κλινοσκέπασμα καὶ ἡ νοσοκόμος εἰς μίαν γωνίαν συσπειρωμένη ἀνέμενεν ἀκίνητος.

Ἄλλὰ καὶ οὐδὲν ἠκούετο ἐκεῖ.

Ἡ χαρὰ τῆς ζωῆς καὶ ὁ ἦχος τοῦ γέλωτος ἔσβυνεν ἐκεῖ μέσα, ὅπως λαμπὰς κάτω ἀπὸ τῆς ἀεραντλίας τὸν κώδωνα.

Ἡ σιγὴ εἶναι τοῦ πένθους ἡ σύντροφος, εἶναι ἡ εἰκὼν τοῦ θανάτου.

⊙

Ἄλλ' ὄχι· ἂν ἠθελέ τις προσέξει καλλίτερον, ἂν ἔτεινε περισσότερον τὸ οὖς, θά ἀντελαμβάνετο καὶ τι ὡσάν λυγμὸν πνιγόμενον, ὡσάν θρηνον, τὸν ὁποῖον κάποια δύναμις δὲν ἄφινε νὰ ἐκσπάσῃ.

Εἰς ἕν ἄλλο δωμάτιον μία καταβεβλημένη μήτηρ καὶ μία νεαρὰ γυνὴ με τὰ δάκρυα εἰς τοὺς ὀφθαλμούς καὶ με τὸν λυγμὸν εἰς τὸν λάρυγγα ἐκλαιον σιγηλὰ τὴν στέρησίν των, ἐκλαιον τὸν νέον ἐκεῖνον, τὸν φθίνοντα, τὸν νέον, ὁ ὁποῖος ἀπεχαιρέτα τὴν ζωὴν πρὶν ἀκόμη τὴν γνωρίσῃ.

⊙

Ἡ μεγάλη ὀδύνη δὲν ἐντροφᾷ εἰς τās κραυγὰς. Ἐκδηλοῦται μόνον διὰ τῆς σιγῆς.

Ἡ θύρα τοῦ δωματίου ἠνοιχθῆ καὶ ἡ νοσοκόμος ἐφάνη εἰς αὐτήν.

— Κυρία, ὁ ἀδελφός σας σᾶς ἐζήτησεν.

Ἡ νεαρὰ γυνὴ ἠγέρθη ὡς γαλβανισθεῖσα, φέρει τὸ μανδήλιον εἰς τοὺς ὀφθαλμούς διὰ νὰ σπογγίσῃ καὶ τὸ τελευταῖον ἴχνος τῶν δακρῶν της, φέρει τὴν χεῖρα μηχανικῶς ἐπὶ τῆς κεφαλῆς της διὰ νὰ διευθετήσῃ τὴν κόμην της καὶ ἐξέρχεται.

⊙

Τέσσαρα βήματα ἐχώριζον τὰ δύο δωμάτια· τέσσαρα μόνον βήματα, τὰ ὁποῖα διασκελίζονται εἰς ἡμισυ λεπτόν· καὶ ὅμως τὰ βήματα ἐκεῖνα εἶδον τὴν μεγαλειότεραν μεταβολήν, τὴν ὁποῖαν ἠδύνατο νὰ συλλάβῃ ἡ φαντασία καὶ νὰ ἐκτελέσῃ ἡ ἰσχυροτέρα μάγισσα. Ἡ νέα γυνή, τῆς ὁποίας τὰ στήθη ἐτήκοντο ἀπὸ τὴν φοβερὰν ἐκείνην τοῦ ἀδελφοῦ της ἀπώλεια, ὅταν ἐμβῆκεν εἰς τὸ δωμάτιόν του ἦτο ἀγνώριστος· ἀπὸ τὰ μεγάλα της μάτια εἶχεν ἀπαλειφθῆ καὶ ἡ τελεταία σταγὼν τῶν δακρῶν, τὸ πρόσωπόν της ὑπεκρίνετο τὴν ἐλπίδα καὶ ἐν μειδιάμα, τὸ μειδιάμα τῆς ἐνθαρύνσεως, διεγράφετο ἐπὶ τῶν παρειῶν της.

Μόνον μέσα εἰς τὰ στήθη της βαθεῖα ἡ καρδιά της ἤμασσε καὶ ἐσπαράσσετο. Ἄλλὰ πρὸς τί;

Μήπως ἐκείνη δὲν ἐσκόπει νὰ δώσῃ ἐλπίδα εἰς τὸν ὄπελιν καὶ θάρρος εἰς τὸν ἐπιθανάτιον;

Ἄφοῦ δὲν ἠδύνατο νὰ τῷ χαρίσῃ τὴν ζωὴν, ἤρχετο νὰ τῷ προσφέρῃ εἰς τās τελευταίας στιγμὰς του τὸ μειδιάμα τῆς ἐλπίδος . . . τῆς ψευδοῦς καὶ ἀπατηλῆς ἐλπίδος, ἡ ὁποία δὲν δίδει πραγματικῶς τίποτε, πλὴν χαρίζει τόσα πολλά.

⊙

Ἐλαβε τὴν χεῖρα τοῦ ἐκπνέοντος καὶ με τὴν ἄλλην ὑπήγειρε τὴν κεφαλὴν του.

Ὡ, τὸ πρόσωπον ἐκεῖνο, εἰς τὸ ὁποῖον τίποτε δὲν ἀφῆκεν ἡ νόσος, παρὰ δύο μάτια μεγάλα, τὰ ὁποῖα ἐλαμπον με τὴν ἀγωνίαν νὰ ἴδουν, νὰ χορτάσουν τὸν κόσμον. Καὶ ἡ γενναιοτέρα καρδιά θά συνετριβετο εἰς τὴν θέαν τοιαύτης ἐξουθενώσεως.

Ἡ νοσοκόμος ἐκρυψε τὸ πρόσωπον εἰς τās παλάμας της ἐκ φόβου, ἀλλ' ἡ ἀδελφὴ μόνη δὲν ἐδειλίασε. Μέγας ἀγὼν συνεκροτεῖτο εἰς τὴν τρυφεράν της καρδίαν καὶ ἡ στοργὴ ἐνίκησε τὴν θλιψίν της.

Ἐδωσεν εἰς τās χεῖράς της τὴν τελευταίαν ἰσχὺν τῶν νεύρων της καὶ με μίαν περίπτυσιν νευρικὴν, με ἕν μειδιάμα ἀγγέλου ὑποκρινομένου, ἐφιθύρισε :

— Θὰ ζήσης, ἀδελφούλη μου, ἔλπικε.

Ἐκεῖνος ἐφάνη ὅτι ἤκουσεν, ἡ ψυχὴ, ὡσεὶ ἐπεστράφη διὰ μίαν στιγμὴν εἰς τὸ κατὰξηρον ἐκεῖνο σῶμα, καὶ ἐν μειδιάμα ἐξωγράφησεν εἰς τὸ κίτρινον ἐκεῖνο προσωπάκι, εἰς τὸ ὁποῖον ἐχάρισε μίαν τραγικὴν ὠραιότητα.

Καὶ με τὸ μειδιάμα ἐκεῖνο ἡ κεφαλὴ ἔπεσεν ἀδρανῆς

Ἐξω τὰ πουλιὰ ζωηρότερα, τρελλά, ἐφλυάρουν, ὁ οὐρανὸς ἐστολιζέτο με τὰ ὠραιότερα χρώματα τῆς δύσεως καὶ τὸ ζεῦγος τῶν ἐρωτευμένων ἀπετελείωνεν ἀμέριμνο τὸ τραγοῦδι τῆς ζωῆς, ἐνῶ εἰς τὸ δωμάτιον ἐκεῖνο τὸ νεκρικὸν μία ἀδελφὴ ἐξηντλημένη ἐκλαίει πικρὰ καὶ ἐθρήνει.

Δὲν εἶχεν ἀνάγκην πλέον νὰ ὑποκρίνηται.

Ὁ ἀδελφός της ἔδυσσε με ἕν μειδιάμα, ὡς ὁ ἡλιος τῆς ἡμέρας ἐκείνης . . .

Ο ΘΑΛΙΜΜΕΝΟΣ

Ἄν ὑπάρχῃ ἔλλειψις ἰδεῶν, τās ἀντικαθιστῶσι διὰ λέξεων.

Γκαῖτε.

Ἡ τύχη εἶναι ὁ μεγαλειότερος μυθιστοριογράφος τοῦ κόσμου.

Βαλζάν.

Οἱ ἄνθρωποι, μὴ δυνάμενοι νὰ ἐνισχύσωσι τὴν δικαιοσύνην, ἐδικαίωσαν τὴν ἰσχύν.

Πασκάλ.

Τὸ ἐσωτερικὸν ἐνὸς ἀνδρὸς ἀποκαλύπτεται καλλίτερον εἰς ὅ,τι λέγει περὶ τῶν ἄλλων ἢ εἰς ὅ,τι λέγει περὶ ἑαυτοῦ.

Νιζάρ.

ΤΟ ΣΑΛΟΝΙ ΜΑΣ

— — — — —

ΑΙ ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ

Ἡ πρώτη ἐνδειξις φιλίας καὶ ἐκτιμήσεως εἶναι αἱ ἐπισκέψεις. Διὰ τῶν ἐπισκέψεων συγκρατοῦνται αἱ φιλίαι καὶ διατηροῦνται αἱ σχέσεις, ἀνταλλάσσονται γνῶμαι καὶ γίνεται ἡ μᾶλλον εὐχάριστος ἐπικοινωνία μετὰ τῶν προσώπων, ἅτινα ἀγαπῶμεν καὶ ἐκτιμῶμεν. Ἄλλ' αἱ ἐπισκέψεις, μὴ γενόμεναι καθ' ὅλους τοὺς κανόνας τῆς ἐθιμοτυπίας, καθίστανται ἐνοχλητικαὶ καὶ φέρουσι πολὺ διάφορον τοῦ ποθητοῦ ἀποτελέσματα.

Πρέπει λοιπὸν νὰ ἐξετάσωμεν περὶ ὄλων τῶν σχετικῶν, ἀρχόμενοι ἀπὸ τῆς περιβολῆς.

Ἡ περιβολὴ τῶν ἀνδρῶν ἢ κατὰλληλος διὰ τās ἐπισκέψεις εἶναι ἡ ρεδιγκότα με κομψὸν πῖλον καὶ γάντια χρωματιστὰ (οὔτε μαῦρα οὔτε λευκὰ) ἀνοικτοῦ μᾶλλον χρώματος. Ὁ λαιμοδέτης δὲν πρέπει νὰ καταστρέφῃ τὴν ἀρμονίαν τοῦ συνόλου, τὸ χρωμὰ του δὲν πρέπει νὰ εἶναι ἐκκεντρικὸν οὔτε τὸ σχῆμά του ἰδιότροπον.

Λάβετε ὑπ' ὄψιν ὅτι ὁ κόσμος τῶν αἰθουσῶν, ὁ ὁποῖος εἶναι ἀρκετὰ αὐστηρὸς, δὲν ἀπαιτεῖ ἀπὸ τοὺς ἀνδρας ἐκζεσητημένην πολυτέλειαν. Ζητεῖ μόνον πρὸς αὐτῶν καθαρότητα, ἀκρίβειαν καὶ πολλὴν φροντίδα περὶ τὴν τάξιν τῆς περιβολῆς των. Τὰ ὑποδήματα τῶν ἐπισκέψεων, πρέπει νὰ εἶναι ἀνεπίληπτα. Εἰς καλὸς ἐπισκέπτης πρέπει νὰ δώσῃ ἐντύπωσιν ὅτι ἐξέρχεται τῆς οἰκίας του οὐδὲν παραμελήσας τῆς περιβολῆς του, διὰ νὰ τιμήσῃ ἐκεῖνους, τοὺς ὁποῖους ἐπισκέπτεται.

Εἶναι ἀρκετὸν δι' ἕνα ἀνδρα νὰ φέρῃ ὑποκάμισον καθαρώτατον καὶ καλῶς σιδηρωμένον, ὠραῖον λαιμοδέτην καὶ καλὰ ὑποδήματα.

Ἡ ρεδιγκότα εἶναι ἕν ἀπὸ τὰ δυσκολώτερα ἀνδρικά φορέματα ἐξ αἰτίας τῆς φαρδύτητός της καὶ αὐστηρότητος· δι' αὐτὸ πρέπει πᾶς τις νὰ προσέχῃ ὅπως μὴ φαίνεται γελοῖος με ἕνδυμα μὴ συμβιβαζόμενον πρὸς τὸ σῶμά του.

Τὸ ἐπικρατέστερον χρωμὰ τῆς ρεδιγκότας εἶναι τὸ μαῦρον ἢ σκοτεινόν· μόνον τὸ γιλέκον ἢ τὸ πανταλόνι ἐπιτρέπεται νὰ εἶναι ἀνοικτοῦ χρώματος.

Ὅταν ἡ ἐπίσκεψις γίνεται πρὸς πρόσωπα στενῆς γνωριμίας, δύναται νὰ γίνῃ με ζακέταν.

Μὲ σακάκι δὲν γίνονται ἐπισκέψεις, παρὰ εἰς ἐξοχὴν καὶ δι' ὑποθέσεις.

Ὅταν ἡ ἐπίσκεψις γίνηται νύκτα μετὰ τὸ γεῦμα, οἱ ἐπισκέπται δύναται νὰ παρουσιασθῶσι με σμόκιν ἢ με φράκο, συμφώνως πρὸς τās συνηθείας τοῦ οἴκου, ὁ ὁποῖος τοὺς δέχεται.

Τὸ ταχυδρομικὸν κιβώτιον : Εἰς τās κυρίας Α. Ρ. ἐνταῦθα, Ζ. Χ. Νικομηδείας, εἰς τοὺς κ.κ. Α. Ν. καὶ Κ. Ρ. Τραπεζοῦντος καὶ εἰς τās δεσποινίδας Ε. Δ. Λαρδανελλίων, Α. Β. Κίου καὶ Ι. Ρ. Κων/πόλεως θ' ἀπαντήσω εἰς προσεχές.

Ἡ ΚΥΡΙΑ ΖΩΗ.

ΤΡΥΓΗΤΗΣ

Καλῶς ιονε τὸν Τρυγητή, τὸν ποθητὸν τὸν μῆνα,
Ποῦ κνηγάει τὰ κάματα, τοῦ Ἀυγούστου τὰ ἡλιοπύρια.

Κοπάδια τ' ἄσπρα σύννεφα σὶ τὸν οὐρανὸ σταλίζουν,
Φυσοῦν τ' ἀγέρια δροσερά, τὰ πρωτοβρόχια ἀρχίζουν,
Ποῦ ἀναζητοῦντε τὰ βιωννὰ κ' ἀναπνοῦν οἱ κομποί,
Κ' οἱ κοιμομένες ρεματιές ξυπνοῦνε καὶ βουίζουν
Κ' ὦριο τραγούδι ἀκούγεται γιὰ τὸν καλὸν τὸν μῆνα,
Ποῦ κνηγάει τὰ κάματα, τοῦ Ἀυγούστου τὰ ἡλιοπύρια.

Πέρα σὶ τὸν κάμπο τὸν πλατὺ, μὲς σὲ παχὺ χωράφι,
Τ' ἀλέτρι του χαρούμενος ὁ ζευγολάτης οἴχνει,
Ζεύτει δὴ βώδια ζηλευτά κάνει σταυρὸ κ' ἀρχίζει
Τὸ εὐλογημένο τ' ὄργωμα, ποῦ φέρει τὸ ψωμί μας,
Κ' ὦριο τραγούδι τραγουδάει γιὰ τὸν καλὸν τὸν μῆνα,
Ποῦ κνηγάει τὰ κάματα τοῦ Ἀυγούστου τὰ ἡλιοπύρια.

Κόσμος πολὺς ἀραδιασιός, ἀπ' τὰ χωριά ξεβγαίνουν ...
Μπροστὰ πᾶν οἱ ἀνύπαντρες καὶ πίσω οἱ παντρεμένες,
Κ' ὄλοι βασιοῦν σὶ τὰ χέρια τους ἀπ' ὄνα δυὸ καλάθια
Καὶ μπαίνουν σ' ἀμπέλια τους κ' ἀρχίζουν νὰ τρυγᾶνε
Ἄσπρα σιαφύλια σὶ φλωρὶ καὶ μυῦρα σὶ ρουμπίνια ...
Ὁ μοῦσιος τρέχει σὶ νερὸν ἀπὸ τὲς πατητῆρες
Κ' ὦριο τραγούδι ἀχολογᾶει γιὰ τὸν καλὸν τὸν μῆνα,
Ποῦ κνηγάει τὰ κάματα, τοῦ Ἀυγούστου τὰ ἡλιοπύρια

Ψηλὰ σ' ἀπότομα βουνά, σὶ τὲς πλαγερὲς κοιλάδες
Οἱ πιστικοὶ χαρούμενοι ξεκόβουν τὰ κοπάδια,
Τὰ σαλαγοῦν «ἔϊ-ἔϊ!» κ' «δι-δι!» κ' ἐκεῖνα ροβολοῦνε

Καὶ τρέχουν τὸν κατήφορο τρελλὰ ἀπὸ τὴν χαρὰ τους
Γιὰ τὰ γλυκὰ τὰ χειμαδιά, τὰ θαλπερὰ προσήλια.
Σειοῦνται οἱ λακκιές σὶ τὸ διάβα τους κ' ἀχολογοῦν τὰ λόγγα,
Λαλοῦν οἱ κύπροι «γλάν-γλάν-γλάν», «τσιάγκ-τσιάγκ-τσιάγκ»

[τὰ τροκάνια,
Καὶ «γούγκ-γούγκ γούγκ» συγκρατητὰ βογγοῦνε τὰ κουδούνια,
«Γκάβ γκάβ-γκάβ» τὰ μαντροσκυλλα, «κλιάφ-κλιάφ κλιάφ» τὰ
[κουτάβια,

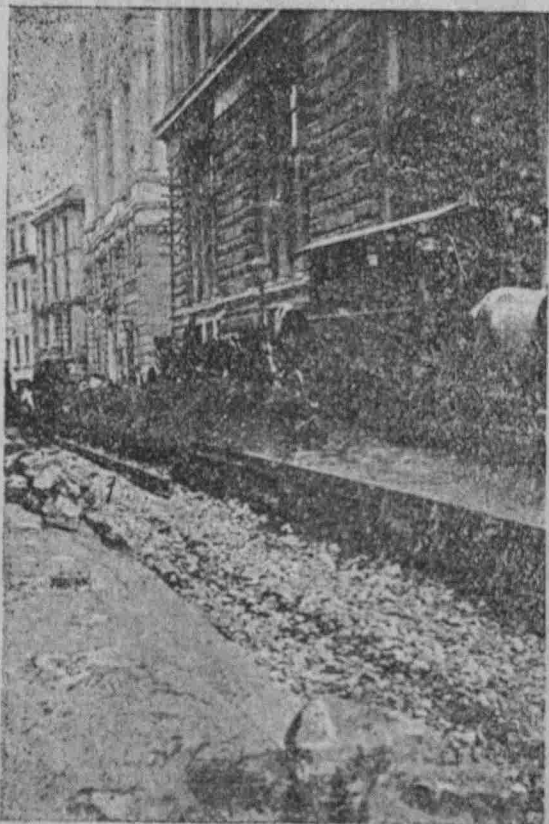
Καὶ «μπεεὲ» καὶ «μποῦ» τὰ πρόβατα καὶ «μεκεκὲ» τὰ γίδια
Καὶ μέσα σ' ὄλα μιὰ χαρὰν ἀκούονται οἱ φλογέρες
Περίσσια νὰ ξεχύνουνε τὴν ἄρρητη ἄρμονία,
Κ' οἱ σάλαγοι τῶν πιστικῶν, τὰ λαλητὰ τῶν κύπρων,
Τὰ βόνητὰ τῶν τροκανιῶν, τῶν κουδουნიῶν οἱ βόγγοι
Οἱ ἀληχιές τῶν κουταβιῶν, τὰ γαυγητὰ τῶν σκύλλων,
Οἱ βελασμοὶ τῶν κοπαδιῶν κ' ἡ ἄρρητη ἄρμονία,
Ποῦ χύνουν σὶν ἀπέραντη γαλήνην οἱ φλογέρες,
Ὠριο τραγούδι πλέκουνε γιὰ τὸν καλὸν τὸν μῆνα,
Ποῦ κνηγάει τὰ κάματα τοῦ Ἀυγούστου τὰ ἡλιοπύρια.

Μῆνας γλυκὸς ὁ Τρυγητής, γλυκότερος ἀπ' ὄλους . .
Ἔχει τὴν ζέσια δροσερὴ καὶ θαλπερὸ τὸ κρῦο
Τὸ Καλοκαίρι πίσω του κ' ἐμπρός του τὸν Χειμῶνα
Δροσιὰ καὶ θαλπωρὴ κερνάει ἀπὸ τὸ αὐτὸ κρονηῖοι,
Καὶ δυὸ ἀδερφές ἀνιίζηλες, ἡ Ἡμέρα μὲ τὴν Νύχτα,
Μονοιάζουν καὶ μοιράζονται ἀδερφικὰ τὲς ὥρες
Καὶ παίρνει δώδεκα ἢ μιὰ καὶ δώδεκα ἢ ἄλλη,
Καὶ τραγουδοῦν χαρούμενες καὶ μὲ περίσσια ἀγάπη,
— «Καλῶς ιονε τὸν Τρυγητή τὸν ποθητὸν τὸν μῆνα,
«Ποῦ κνηγάει τὰ κάματα, τοῦ Ἀυγούστου τὰ ἡλιοπύρια».

(Ἀπὸ τὴν ἀνέκδοτη Συλλογὴ «ΩΡΕΣ»).

Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ

ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ ΜΑΣ

Ἡ Κωνσταντινούπολις ἀνακαινίζεται. Ἡ μεγάλη ὁδὸς τοῦ Γαλατᾶ, ἡ προκυμαία καὶ τὸ Πέραν ἐκσκάπτονται καὶ ἐπιστρώνονται· σωροὶ χωμάτων καὶ πετρῶν ἐπισωρεύονται εἰς τὰ κεντρικώτερα μέρη καὶ ἡ κυκλοφορία ἔχει καταστήσει δυσχερεστάτη. Διὰ τοὺς πεζοὺς ἡ διάβασις τῶν δρόμων αὐτῶν εἶναι ἀληθὲς ἀγώνισμα, ἀλλοίμονον. δὲ εἰς ἐκεῖνους, οἱ ὁποῖοι θὰ τολμήσουν νὰ τὰς διέλθουν χωρὶς νὰ εἰξεύρουν πῆδημα, δρόμον μετ' ἐμποδίων, ἰσορροπίαν, σχοινοβασίαν καὶ πυγμαχίαν.

Φαντάζεσθε βέβαια τὴν στενοχωρίαν τῶν κυριῶν μας μὲ τὰ ἀντραβὲ φουστάνια τῶν μαρτυροῦσι κυριολεκτικῶς.

Καὶ μία λεπτομέρεια : ἐπειδὴ ὁ πρὸ τῆς Ὁθωμ. Τραπεζῆς δρόμος ἐπισκευάζεται καὶ ἐμποδίζεται ἡ κυκλοφορία τῶν ἄμαξῶν, δι' αὐτὸ αἱ ἄμαξαι διέρχονται πρὸ τῆς ὁδοῦ Σαατση, ὅπου καὶ τὰ γραφεῖα τοῦ «Ἀπ' Ὄλα», ἥτις ἀπὸ ἡσύχου ἐγένεν ἡ κεντρικώτερα τοῦ Γαλατᾶ.

Ἡ Ὁδὸς Τραπεζῶν ἐν Γαλατᾶ
ἐπισκευαζομένη.

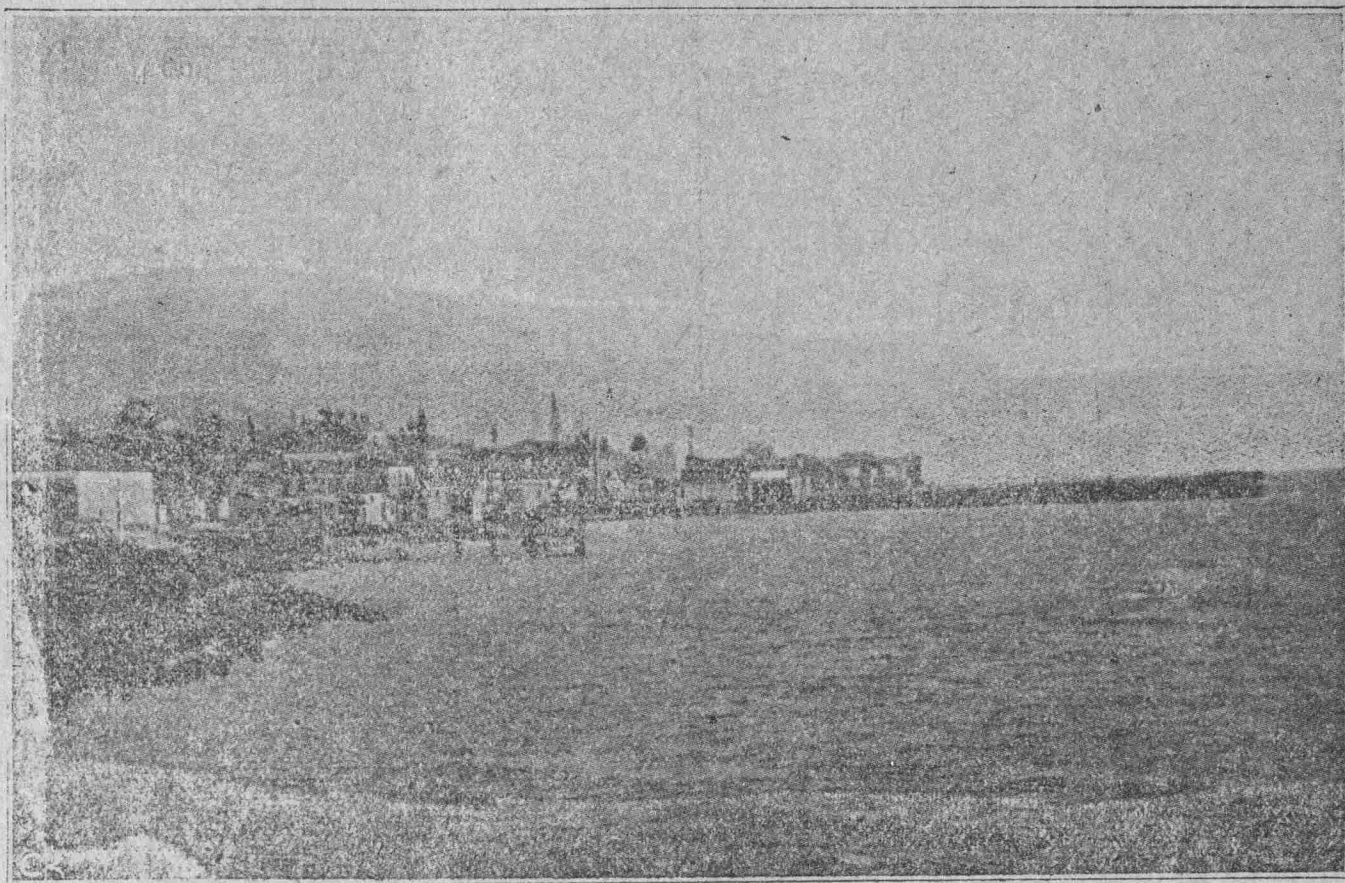
ΤΟ ΠΑΝΟΡΑΜΑ

ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ

Ἐπὶ τῆς νοτίας ἀκτῆς τοῦ Κιανοῦ Κόλπου κεῖνται ἐπὶ ὠραίας τοποθεσίας τὰ Μουδανιά. Ἡ ὀρθόδοξος Ἑλληνικὴ κοινότης τῆς πόλεως ταύτης ἀποτελεῖται ἐξ 700 περίπου οἰκογενειῶν, αἵτινες διατηροῦσι 2 ἐκκλησίας, Ἁγίου Γεωργίου καὶ Ἁγίας Θεοδοσίας καὶ διὰ δαπάνης 350 τουρκικῶν λιρῶν α) Ἀστικὴν Σχολήν, β) Παρθεναγωγεῖον καὶ γ) Νηπιαγωγεῖον. Εἰς τὰ σχολεῖα ταῦτα διδάσκουσι 5 διδάσκαλοι μετὰ ἰσαρίθμων διδασκαλισσῶν, φοιτῶσι δὲ 250 μαθηταὶ καὶ 80 μαθήτρια.

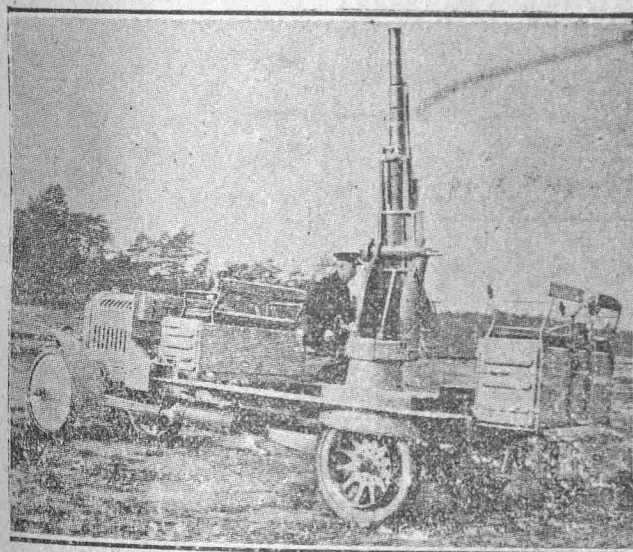
Οἱ κάτοικοι τῆς πόλεως ταύτης ἀσχολοῦνται εἰς παραγωγὴν ἐλαιῶν καὶ εἰς μεταξοσκωληκτοτροφίαν.

Ἐν Μουδανίῳ ἵπάρχει Ἀδελφότης ἢ «Ἀπάμεια» καὶ Ἀλληλοβοηθητικὸς Σύνδεσμος «Ὁ Ἅγιος Γεώργιος».

ΜΟΥΔΑΝΙΑ

ΑΙ ΠΡΟΟΔΟΙ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ

Οἱ ἀντίπαλοι συναυξάνονται. Ἐνῶ ἀφ' ἑνὸς ὠριμμένος κύκλος ἐπιστημόνων φροντίζει νὰ τελειοποιήσῃ τὰ ἀεροπλάνα, ἕτερος ὄμιλος μοχθεῖ νὰ εὕρῃ τὸν τελειότερον τρόπον τῆς ἐξοντώσεώς των. Ἡ ἀνωτέρω εἰκὼν παριστᾷ ἐν κανόνιον κρούπ τελευταίου συστήματος, ὅπερ κατορθώνει νὰ ρίπτῃ βολὴν δυναμένην νὰ φθάσῃ τὸ ἱπτάμενον ἀεροπλάνον.

Ἡ Γερμανία φαίνεται δραστηρίως ἐργαζομένη εἰς τὸ εἶδος αὐτὸ καὶ μάλιστα λίαν ἐπιτυχῶς· ἴδωμεν τί μᾶς ἐπιφυλάσσουν καὶ οἱ ἀεροπλανίζοντες κατὰ τῶν ἀυθαδῶν τῆς ξηρᾶς.

ΤΗΣ ΣΤΙΓΜΗΣ

Μεταξὺ μεμνηστευμένων :

- Ἐκεῖνη Λοιπόν, ἀγάπη μου, θὰ ἔχωμε καὶ αὐτοκίνητον μόλις νυμφευθῶμεν;
- Ἐκεῖνος· Βεβαίως, λατρευτὴ μου, ἂν ὁ πατήρ σου συγκατατίθεται...
- Ἐκεῖνη· Μὴν ἀμφιβάλλῃς, τὸ θέλει πολὺ.
- Ἐκεῖνος... ἂν συγκατατίθεται νὰ τὸ πληρώσῃ.

Μετὰ τὴν πρώτην παράστασιν ἔργου ἀποτυχόντος.

- Δὲν εἶσαι διόλου εὐγενής.
- Διατί;
- Διότι δὲν ἔγραψες διὰ τὸ ἔργον μου οὔτε δύο γραμμῆς.
- Ἄλλ' ἀγαπητέ μου, δὲν εἶμαι συντάκτης τῶν νεκρολογιῶν.

ΤΟ „606“

ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΗ ΑΝΑΚΑΛΥΨΙΣ ΤΗΣ ΣΥΦΙΛΙΔΟΣ

Μεταξὺ τῶν ἀσθενειῶν, αἱ ὁποῖαι κατατροχῶσι τὸ ἀνθρώπινον γένος, ἡ σύφιλις εἶνε ἐκ τῶν φοβερωτέρων. Διότι ἡ νόσος αὕτη, ἐκτὸς ὅτι εἶνε ἰσχυρῶς μiasματικὴ, δηλαδὴ μεταδοτικὴ, εἶνε καὶ κληρονομικὴ. Τὸ μικροβίον τῆς, ὑποῦλον, ὄχι μόνον ἐπὶ ἔτη πολλὰ παραμένει ἐν τῷ ὀργανισμῷ τοῦ ἀνθρώπου, προκαλοῦν διαφόρους ἐσωτερικὰς καὶ ἐξωτερικὰς ἐκδηλώσεις, ἀλλὰ καὶ μεταδίδεται ἀπὸ τοῦ πατρὸς ἢ τῆς μητρὸς εἰς τὰ τέκνα καὶ εἰς τοὺς ἐγγόνους ἀκόμη. Εἰδικὸν φάρμακον κατὰ τῆς νόσου εἶνε ὁ ὑδραργύρος καὶ τὰ ἄλατα αὐτοῦ. Ἄλλ' ἡ διὰ τοῦ ὑδραργύρου αὕτη θεραπεία πρέπει νὰ εἶνε μακροχρόνιος, ἐνίοτε δέ, εἰς βαρεῖς μορφὰς τῆς νόσου, τὸ φάρμακον τοῦτο δὲν τελεσφορεῖ.

Οὕτως εἶχον τὰ πράγματα, ὁπότε μία θριαμβευτικὴ ἠκούσθη ἐκ Φραγκφούρτης τῆς Γερμανίας φωνή, ὅτι εὕρηθη νέον φάρμακον κατὰ τῆς συφιλίδος, φάρμακον ἰσχυρότατον, καταστρέφον διὰ μιᾶς μόνον εἰς τὸ σῶμα τοῦ πάσχοντος ἐνέσεως, τὸ φοβερὸν μικροβίον.

Ὁ ἀνακαλύψας τὸ φάρμακον εἶνε εἰς διάσημος Γερμανὸς βακτηριολόγος καὶ χημικός, ὁ δόκτωρ Ἐρλιχ, διευθυντὴς τοῦ βασιλικοῦ Ἰνστιτούτου τῆς πειραματικῆς θεραπευτικῆς τῆς Φραγκφούρτης. Τὸ φάρμακον ἐκλήθη «606». Εἶνε κόνις κιτρίνη, διαλυομένη ἐντὸς ὕγρου καὶ ἐγχυομένη εἰς τὸ σῶμα τοῦ πάσχοντος.

Ἐπὶ 25 ὀλόκληρα ἔτη ὁ σοφὸς αὐτὸς Γερμανὸς εἰργάζετο ὅπως ἀνακαλύψῃ τὸ φάρμακον. Εἶνε τοῦτο ἄλλας ὀργανικὸν τοῦ Ἀρσενικοῦ καὶ καλεῖται Ἀρσενοβενζόλη. Τὸ Ἀρσενικὸν εἶνε φοβερὸν δηλητήριον, ἀλλὰ κατώρθωσεν ὁ Ἐρλιχ δι' ὀργανικῆς ἐνώσεως νὰ ἐξουδετερώσῃ τὴν δηλητηριώδη ἐπὶ τοῦ ὀργανισμοῦ ἐπίδρασίν του καὶ νὰ τὸ καταστήσῃ τοιοῦτον, ὥστε δηλητηριωδῶς μόνον ἐπὶ τοῦ μικροβίου τῆς συφιλίδος νὰ ἐπιδρᾷ.

Τὸ φάρμακον ἐκλήθη «606», διότι κατὰ τὸ μέγα τοῦτο διάστημα τῆς εἰκοσιπενταετίας 505 ἄλατα τοῦ Ἀρσενικοῦ εἶχε παρασκευάσει ὁ Ἐρλιχ καὶ δι' ἑνὸς ἐκάστου ἐπείραματιζέτο ἐπὶ ἀρρώστων.

Βοηθὸς τοῦ Ἐρλιχ καὶ πολύτιμος συνεργάτης του εἶνε ὁ Ἰάπων ἰατρός Χάτα, τούτου δὲ ἕνεκα τὸ «606» καλεῖται καὶ «Ἐρλιχ-Χάτα».

Ἀφοῦ ὁ Ἐρλιχ ἐδοκίμασε τὸ «606» ἐπὶ 4,000 ἀρρώστων καὶ ἐπέισθη πλέον περὶ τῆς ἐπιτυχίας του, προσεκάλεσεν ἐξ Εὐρώπης καὶ Ἀμερικῆς εἰδικούς ἰατροὺς καὶ ἐπέδειξε τὰς ἐκθέσεις του, διὰ τῶν ὁποίων καταφαίνεται ἡ ἔκτακτος τοῦ φαρμάκου ἐπιτυχία. Ἀπέστειλεν ἐπίσης τὸ φάρμακον καὶ εἰς τὰ μεγάλα Ἰνστιτούτα καὶ εἰς τὰ μεγάλα εἰδικὰ νοσοκομεῖα τῆς Εὐρώπης μετὰ τῶν σχετικῶν ὁδηγιῶν. Εἰς αὐτὰ ἐδοκιμάσθη τὸ «606», καὶ διάσημοι μικροβιολόγοι, ἐν οἷς ὁ Μετσνικώφ τοῦ Ἰνστιτούτου Παστέρ τῶν Παρισίων, ἀπεφάνθησαν ὅτι καὶ ἐδῶ ἡ Ἐπιστὴμη ἐθριάμβευσεν, ὅτι ἡ σύφιλις εὗρεν ἐπὶ τέλους τὸ ἰσχυρὸν ἀντιφάρμακόν της.

Τὰ πράγματα οὕτως ἄχρις ὥρας ἔχουσι. Τὸ «606» δοκιμάζεται ἀκόμη ἐν Εὐρώπῃ καὶ ἐν Ἀμερικῇ.

Πρέπει ὁμόθυμος νὰ ἐκδηλωθῇ ἐκ μέρους τῶν σκηπτούχων τῆς Ἱατρικῆς Ἐπιστήμης γνώμη περὶ τῆς πλήρους καὶ ἀσφαλοῦς ἐπιτυχίας τοῦ φαρμάκου, ἵνα ὁ Ἐρλιχ ἐκδώσῃ τοῦτο εἰς τὴν δημοσίαν χρῆσιν καὶ ἐπωφεληθῇ ἡ πάσχουσα Ἀνθρωπότης ἐκ τῆς μεγάλης ταύτης τοῦ Γερμανοῦ σοφοῦ ἀνακαλύψεως.

Μ. Σ.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΡΩΣΙΑΝ

(Ταξιδιωτικά σημειώματα).

Α'.

(Συνέχεια από σελ. 20).

Τώρα, θά μ' ἐρωτήσετε : τί κάμνουν ; Τὸ ἀπλούστερον τῶν πραγμάτων : Συνδιαλέγονται οἰκειώτατα καὶ μὲ ὄλην τῶν φωνητικῶν τῶν χορδῶν τὴν δύναμιν, γελοῦν τὸν ἀπολαυστικώτερον τῶν γελοῦν καὶ καλαμπούριζον . . . Ἄ ! ὡς πρὸς τὸ καλαμπούριζεν ὁ Ρῶσος, πιστεύσατέ με, εἶναι ἐξοχος, εἶναι ἀξιοθαύμαστος, εἶναι ἀμίμητος ! Καλαμπούριζει ἀλύπτητα, ἀθεόφοβα, ἀνεξάντλητα, ἐξ ἐπαγγέλματος τρόπον τινά, καὶ πάντοτε μὲ μίαν ἰδιαζόντως χαρακτηριστικὴν ἐπιτηδειότητα. Πολλάκις μίαν ὀλόκληρον ὀμιλίαν τοῦ εἶναι ἐν συστηματικώτατον, ἐπ' ἀρχῆς ἕως τέλους, καλαμπούρι. Ὅχι τὸ ἀπαλὸν ἐκεῖνο καὶ ἀφρώδες τῶν Γάλλων καλαμπούρι, τὸ ὁποῖον ἔχει περισσώτερον νόημα καὶ ὀλιγωτέραν οὐσίαν, περισσώτερα ὑπονοούμενα καὶ ὀλιγωτέραν ἐντύπωσιν. Ἄλλὰ καλαμπούρι φυσικόν, ὁσονδήποτε εἴμπορεῖ κάνας νὰ φαντασθῇ φυσικόν, τὸ ὁποῖον ὀμιλεῖ κατ' εὐθείαν μὲ τὴν αἰσθησίν, καὶ τόσῳ ζωντανόν, ὥστε κάμνει καὶ αὐτὸν τὸν καλαμπούριζοντα νὰ γελά μὲ τὸ καλαμπούρι του. Ἡ διακρίνουσα ἡμᾶς τοὺς μεσημβρινούς λαοὺς ὑπερευαίσθησι καὶ φιλοπάθεια καὶ πρὸς τὸ ἄλλον μεταρσίωσις δὲν συγκινεῖ ποσῶς τὸν Ρῶσον· δὲν θά ἴδῃς ποτέ δύο ἐραστὰς ἐν στάσει ἐκστάσεως, ἐκείνην μὲν ἀκοιμβῶσαν ἐπὶ ὄρας τὸ μέτωπον ἐπὶ τῆς ὀμοπλάτης ἐκείνου, τοῦτον δὲ προσκεκολλημένα ἔχοντα τὰ χεῖλη ἐπὶ τῆς χειρὸς ἐκείνης, ποιητὰς τῆς σιωπῆς καὶ τῶν διαλειπόντων στεναγμῶν, φιλοσοφούντας ἀκούραστα καὶ μὲ πείσμα μόνον πρὸς τὸ τῶν γάτων παρεμφερές, κάτω ἀπὸ τὴν διαφεύγουσαν πανσέληνον καὶ τὰ γυσταγμένα ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ. Πανσέληνον ἔχει ὁ Ρῶσος τὸν ἄνωθεν τῆς κεφαλῆς του ἀπλέτως τὸ βουλευβάρτον φωτίζοντα ἠλεκτρικὸν λαμπτήρα, οὐρανόν του δὲ τὴν σκέπουσιν τὸ ἐδώλιόν του ἀμφιλαφῆ κασιανέαν : τὰ πρακτικώτερα δηλαδὴ καὶ οὐσιαστικώτερα τῶν πραγμάτων. Αἰσθάνεται πολὺν καλὰ ὅτι οἱ πόδες του πατοῦν ἐπὶ τῆς γῆς, ἐπὶ ἀσφαλοῦς δηλαδὴ καὶ ἀμετακινήτου ἐδάφους, ἐκεῖ, ὅπου πρέπει νὰ πατῇ κάθε φρόνιμος ἄνθρωπος, καὶ ὄχι ἐπὶ πτερόγων ἀνέμων, ὅπου πατοῦν εἴτε νομίζουν ὅτι πατοῦν οἱ ὑπνοβάται τῶν μεσημβρινῶν χωρῶν.

Μίαν ἐσπέραν, εἰς τὸ πάρκον **Σοκόλνιτσια Ρόστσα** (Ἱερᾶκων ἄλσος), πέντε χιλιόμετρα ἐξω τῆς Μόσχας, συνήντησα ὄμιλον ἐκ τριῶν νεαρῶν ζευγῶν. Ἐκαμναν, τρόπον τινά, ἐρωτικὸν συσσίτιον. Τὸ **Σοκόλνικι**, ὅπως ἀκόμη λέγεται τὸ πάρκον τοῦτο, εἶναι ὁ μᾶλλον ἐνοούμενος περίπατος τῶν Μοσχοβιτῶν, ἰδίως κατὰ τὰ σαββατόβραδα καὶ τὸ ἀλόγευμα τῆς κυριακῆς. Εἶναι ἐν ἀπέραντον δάσος, μὲ μεγαλοπρεπεῖς ἐλάτας καὶ ὠραιότατα ἐν τῷ μεταξὺ λειβάδια, γραφικωτάτης δὲ καὶ λίαν πρωτοτύπου διαχωρίσεως : ἀρχίζει μὲ μίαν μεγάλην κυκλοτερῆ πλατείαν, **Νέον Περίπατον** ὀνομαζομένην, πρὸς βορρᾶν τῆς ὁποίας ἀνοίγονται, ἐν σχήματι κανονικοῦ ριπιδίου, ἑπτὰ συμμετρικώταται καὶ θαυμασίως σὺδενδροὶ δίοδοι (**Πρασσιέκι**). Ὁ ὄμιλος, περὶ τοῦ ὁποίου σὰς ὀμιλῶ, ἐκάθητο εἰς

ἐν θρανίον, δὲν ἐνθουοῦμαι πλέον εἰς ποίαν ἐκ τῶν ἑπτὰ δίοδων τοῦ πάρκου, συνωμίλουν δὲ καὶ ἐγέλων μεγαλοφώνως. Ἦσαν καὶ οἱ ἐξ μαθητῶν καὶ μαθήτριαι λυκείων : **γυμναζίσται καὶ γυμναζίσται**, ὅπως λέγουν ρωσιστί. Ὅτι ἦσαν ἐρασταὶ δὲν ἐχώρει ἀμφιβολία· τίς τίνος ὅμως ἦτο ὁ ἐραστής ἢ ἡ ἐρωμένη, αὐτὸ δὲν ἦτο πρᾶγμα εὐκόλον νὰ προσδιορισθῇ ἀμέσως : τὸ ὅλον τῶν ἐδείκνυε μᾶλλον κοινοκτημοσύνην. Καὶ ὅμως τί νομίζετε ὅτι ἔλεγον ; Ἐξησκοῦντο ποῖός τῶν νὰ εἴπῃ τὴν μεγαλειτέραν ὑπερβολήν· ναί ! τὴν μεγαλειτέραν ὑπερβολήν. Μὴ σὰς φαίνεται ὑπερβολή. Ἐννοεῖται ὅτι δὲν ἐστάθηκα νὰ τοὺς ὠτακουστήσω· ἀλλ' ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἐντύπωσα καλῶς εἰς τὴν μνήμην μου, εἶναι ἡ ἐξῆς ὑπερβολή, τὴν ὁποίαν, ὅταν διηρχόμην ἔμπροσθέν των, ἤκουσα νὰ λέγῃ μία τῶν τριῶν νεανίδων, ἣτις καὶ νοστιμωτέρα καὶ ζωηροτέρα ἐφαίνετο οὐσα τῶν ἄλλων :

— Ἄ ! τὴν κανδήλαν ἐκείνην ποῦ εἶδα ἐγὼ εἰς ἐν μοναστήριον τῆς Ἱερουσαλήμ ! . . . Εἰς τὴν ἄκραν τῆς ἦτο προσδεδεμένη μία βάρκα μεγάλη, μέσα εἰς τὴν ὁποίαν ἔμβαιεν ὁ κανδηλάπτης, ἄνοιγε δὲ καὶ τὸ πανὶ διὰ νὰ ὑπάγῃ ν' ἀνάγῃ τὴν θρυαλλίδα ! . . .

Μετ' ὀλίγον, ὅταν ἐπέβαινα τοῦ ἠλεκτρικοῦ διὰ νὰ ἐπιστρέψω, ἰδοὺ καὶ πάλιν ὁ ἴδιος ὄμιλος ὀπισθέν μου, τρέχων νὰ ἐπιβῇ τοῦ τραίμου. Ἄλλος ἐπιβάτης μέσα εἰς τὸ βαγόνι μας δὲν ἦτο. Ἐκάθησαν κοτὰ σειράν, θορυβῶδεις, ζωηροί, ἀφηνιασμένοι καὶ ξεκαρδιζόμενοι εἰς τὰ γέλοια. Ἀμέσως τὴν προσοχὴν τῶν εἴλκυσε ἡ ἐν τῷ βαγονίῳ πινακίς, ἡ ἀπαγορεύουσα τὸ καπνίζειν καὶ τὸ πτίνειν. Καὶ ἀρχίζουν ἐν φοβερὸν καὶ ἀτελείωτον λεξιπαίγιον μὲ τὴν ἀπαγορεύσιν ἐκείνην : ἀπαγορεύεται τὸ κάθισθαι, τὸ ἴστασθαι ἐπὶ ποδῶν, τὸ πατεῖν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, τὸ ὀμιλεῖν, τὸ ἐγγίζειν ἀλλήλους, τὸ βλέπειν ἐξω, τὸ σκέπτεσθαι, τό, τό, τό. Καὶ ὅταν, ἐν τῷ μεταξὺ, ἦλθεν ὁ ὀδηγὸς μὲ τὰ εἰσιτήρια, ἡ ἰδία, περὶ τῆς ὁποίας σὰς προανέφερα, δεσποινίς ἔβαλε καὶ τὴν κατακλειδα τῶν ἀπαγορεύσεων :

— Ἀπαγορεύεται τὸ πληρῶναι.

Μὴ νομίσητε δὲ ὅτι αἱ γυναῖκες ἐν Ρωσίᾳ εἶναι καλλοναί. Κάθε ἄλλο. Ἡ πλειονότης τῶν μάλιστα δὲν ἀπαρτίζεται οὔτε κἀν ἀπὸ χαριέντα πλάσματα. Σπανίζει πολὺ ἡ καλλονή· ἡ καλλονή, οἷαν ἐννοοῦμεν αὐτὴν ἡμεῖς ἐδῶ ἐν Κωνσταντινουπόλει, ὅπου ἡ γυναικεία γοητεία, τὸ καλοκαίρι ἰδίως εἰς τὰς ἐξοχάς, διαπρέπει ὑπὸ πάσας αὐτῆς τὰς συνθήκας, καὶ ὅπου ἡ χάρις, ἡ ἀφθονος χάρις τῶν γυναικῶν κάμνει καὶ τὰς μὴ ὠραίας νὰ γίνωνται κομψαί. Πολλάκις ἠθέλησα νὰ παραβάλλω ἐπὶ τόπου τὰ ἐδῶ πρὸς τὰ ἐκεῖ. Ἄλλ' ἐλάχιστα εὖρον σημεῖα συμπτώσεως. Τὸ χαρακτηριστικὸν ἰδιαιτάτα τὴν Περαιώτιδά μας μαγικὸν ἐκεῖνο τῆς ἐσθῆτος ἀνασήκωμα καὶ τὸ εὐσταλὲς βῆμα, ἡ ρυθμικότης τοῦ ὁποίου σὲ κάμνει καὶ ἄκοντα νὰ ἐφαρμοσῆς τὸ ἰσοκράτειον «μὴ κατόκνει μακρὰν ὁδὸν πορεύεσθαι» διὰ νὰ τὸ παρακολουθήσῃς καὶ τὸ ἀπολαύσῃς, οὐδαμοῦ τῆς Ρωσίας ὑπάρχει. Αἱ ἐσθῆτες ἀνασηκώνονται μὲ τὴν μεγαλειτέραν ἔλλειψιν χάριτος, καὶ διὰ νὰ δείξουν τί ; Πόδα, ἴσως μὲν αὐτὸν καθ' ἑαυτὸν οὐχὶ ἀκομψον, ἀκομψώτατα ὅμως καὶ μὲ ὄλους τοὺς κανόνας τῆς ἀκαλαισθησίας περιβεβλημένον λευκὰς ἢ φαίᾶς πολυρριγωτὰς κνημίδας, καὶ ὑποδήματα μᾶλλον χονδροειδῆ, ἄνευ πέλματος καὶ στραβοπατημένα. Ἐπειτα, τὰς Ρωσίδας διακρίνει ὁ ἐπιμήκης λαιμὸς καὶ οἱ ἀμέσως καταπίπτοντες ὄμοι. Ἐχει ὅμως τὴν ἐπιδερμίδα καθαρωτάτην καὶ διαυγῆ, σιλπνὴν καὶ δροσεράν, διότι οὐδεμίαν σχεδὸν κάμνει χρῆσιν ψιμμυθίου.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Μ. ΜΕΛΙΣΣΟΠΟΥΛΟΣ
καθηγητὴς ἐν τῇ Ρωσικῇ Σχολῇ

ΣΥΝΤΑΓΑΙ ΚΑΛΛΟΝΗΣ

Πρὸς λεύκανσιν τῶν χειρῶν.

Λάβετε 200 γραμμάρια ρίζης κέθρου (τσουένι) πολὺ ψιλὰ κοπανισμένου 100 γραμ. δενδρομαλάχης (ἀλθαίας) ἐπίσης καλοτριμμένης 100 γραμ. κόνεως ἰνδικοῦ κασιάνου· ρίψατε εἰς αὐτὰ σταγόνας τινὰς ροδελαιίου. Ἡ σύνθεσις αὕτη χρησιμοποιομένη εἰς πολὺ μικρὰν ποσότητα θά δώσῃ εἰς τὰς χεῖράς σας τὴν λευκότητα, τὴν ἀπαλότητα καὶ τὴν λεπτότητα, τὰς ὁποίας πολὺ δύσκολα δύναται τις ν' ἀποκτήσῃ μὲ τὰς ὑπερτριμμένας σκευασίας, τῶν ὁποίων ἡ μόνη ἀξία εἶναι νὰ σὰς παρουσιάζωνται εἰς κουτὰ πολυτελῆ καὶ νὰ συνοδεύωνται μὲ παταγώδεις διαφημίσεις.

Πομάδα Ρωμαϊκή.

Κάμετε κόνιν	
Storax	125 γραμ.
Benjoin	250 »
Civette	2 »

Ἀφήσατέ τα ἐπὶ 10 ἡμέρας εἰς δύο λίτρας (αχονγε ἢ saindoux) λίπος πλυμένον καὶ ἀπεστερωμένον, ζυμόνοντες καὶ στρέφοντες τὴν μᾶζαν καθ' ἐκάστην Μετὰ ταῦτα τὴν περνάτε ἀπὸ τρυπητὸν καὶ προσθέτετε περίπου 1 λίτραν ἀμυγδαλελαίου καὶ σταγόνας τινὰς ροδελαιίου ἢ βιολέττας. Αὕτη ἡ πομάδα εἶναι εὐεργετικὴ διὰ τὸ δέρμα καὶ πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν τριχῶν δύναται ν' ἀντικαταστήσῃ πολὺ ἐπιτυχῶς τὰς brillantines τοῦ ἐμπορείου.

Ο ΚΑΘΡΕΠΤΗΣ

ΠΟΔΗΛΑΤΙΚΑ

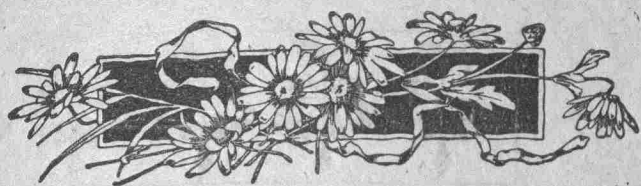
Τὸ ποδήλατον

θεραπεύει τὰ καρδιακὰ νοσήματα.

Ἀπὸ δεκαετίας ἤδη ὁ δεύτερος γραμματεὺς τῶν Ἡν. Πολιτειῶν κ. Alvah A. Adee διέρχεται τὸν ἐτήσιον μῆνα τῆς ἀδείας του ἐν Εὐρώπῃ εἰς ποδηλατικὰς ἐκδρομάς, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ ἐν Βερολίῳ Γενικοῦ προξένου τῆς Ἀμερικῆς κ. Tnachera καὶ τῆς συζύγου αὐτοῦ.

Ἐφέτος ἀναχωρῶν ἐκ Νέας Ὑόρκης ἐξεφράσθη περὶ τοῦ ποδηλάτου ὡς ἐξῆς :

«Ἐχω ἀμετάτρεπτον πεποίθησιν, ὅτι ἡ διὰ τοῦ ποδηλάτου γυμναστικὴ εἶναι, ἀσυγκρίτῳ τῷ λόγῳ, ὑπερτέρα τῆς τοῦ Golf. Πρὸ δεκαετίας ἔχον καρδιακὸν νόσημα, ἐξ οὗ ὑπέφερον μοὶ ἐσύστησαν τὸ ποδήλατον καὶ ὄντως τοῦτο ἐπέδρασε ἐπὶ τῆς ἀσθενείας μου. Ἐπεδόθη ἔκτοτε εἰς τὴν γυμναστικὴν ταύτην καὶ ἐγυμναζομένην τακτικώτατα, ἀλλ' ἐβάδιζον ἀργὰ χωρὶς οὐδόλως νὰ στενοχωροῦμαι καὶ σήμερον ἡ ἀσθενεία μου ἐθεραπεύθη τελείως. Ἀποδίδω τὴν σπανίαν ταύτην θεραπείαν εἰς τὸ ποδήλατον. Ἀπὸ τινῶν ἐτῶν ἐπιχειρῶ μακρὰς ἐκδρομάς εἰς τὴν Γαλλίαν καὶ τὴν Γερμανίαν. Ἐκτὸς τοῦ ὅτι ὑπὸ ὑγιεινὴν ἔποψιν εἶμαι πολὺ καλὰ, ὡς ἐκ τῶν ἐκδρομῶν τούτων, γνωρίζω ἀφ' ἑτέρου καὶ καλλίτερον τοὺς κατοίκους καὶ τοὺς τόπους, οὓς ἐπισκέπτομαι, παρὰ ἂν ἐταξείδευον μὲ οἰονδήποτε ἄλλο μέσον».

Θ. ΚΑΒΑΛΙΕΡΟΥ ΜΑΡΚΟΥΙΖΟΥ

Η ΔΙΠΛΗ ΘΥΣΙΑ

(Μυθιστορία πρωτότυπος)

Τὰ προηγούμενα.

Ὁ Θρασύβουλος Ζωκίδης, νέος εὐγενῆς καὶ μὲ ὠραία ἰδανικά, λαμβάνει ἀπὸ τὴν Ἑλένην, σύζυγον τοῦ Ἰβάν Ρώκοβιτς, ἣν ἐγνώρισε καὶ ἠγάπησεν εἰς τὴν Ὀδησσόν, ἐπιστολήν, ὅτι ἐρχεται ἐλευθέρᾳ νὰ ζήσῃ μετ' αὐτοῦ. Ὁ Θρασύβουλος ἐτοιμάζει ἐν συγκινήσει τὰ πάντα, στολίζει τὸ δωμάτιον μὲ ρόδα καὶ κατέρχεται εἰς προῦπάντησίν της εἰς τὸν Γαλατᾶ. Τὸ ἀτμόπλοιον ἐξ Ὀδησοῦ φθαίνει καὶ ὁμοῦς ἡ Ἑλένη δὲν ἦτο εἰς αὐτό. Ἀποτέλεσμα τούτου ὑπῆρξεν ἡ ἀσθένεια τοῦ Ζωκίδου, ὅστις ἐπεσεν ἐξητλημένος ἐκ τῆς διαφεύσεως τῆς ἐλπίδος του. Εἰς τὸ κεφάλαιον τούτου περιγράφεται ἡ πρώτη τῶν γνωριμιά.

✱

Ὁ Θρασύβουλος ἐνεγράφη εἰς τὸ καρνέ της καὶ διὰ τὴν πρώτην κατρίλιαν, ἡ δὲ Ἑλένη, καίτοι φύσει δειλή, ἐν τούτοις, ἐπωφελουμένη ἐκ τῶν ἐπεικῶν διατάξεων τῶν τρόπων τοῦ φέρεσθαι παρὰ τῆ ρωσικῆ κοινωνίᾳ, δὲν ἐδίστασε νὰ γνωρίσῃ καλλίτερον ἐκείνον, ὁ ὁποῖος τὴν κατέκτησε.

Βεβαίως αἱ πρῶται φράσεις, αἱ ὁποῖαι ἀντηλλάγησαν, ἦσαν πολὺ τυπικαὶ καὶ ἕκαστος ἀπὸ τοὺς δύο προσεπάθει ν' ἀποκρύπτῃ τὸ αἰσθημά του, ἠγωνίζετο νὰ φανῇ ψυχρὸς, ἀπαθὴς, ἀνέραστος.

Ἄλλ' ἀπατάται ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος νομίζει ὅτι εἶναι ποτε δυνατὸν νὰ κρυβῇ τοιοῦτον αἰσθημα. Τοῦτο ὁμοιάζει τὴν ζωηρὰν τοῦ ἡλίου ἀκτῖνα, ἡ ὁποῖα κατορθώνει καὶ διαφεύγει καὶ διὰ τῆς μᾶλλον ἀδιοράτου ὀπῆς, τὴν ὁποῖαν κανεὶς δὲν ὑπόπτει.

Ἐν τῷ ἔρωτι λοιπόν, τὸ μείδιμα, τὸ βλέμμα, αἱ κινήσεις, οἱ τόνοι τῆς φωνῆς εἶναι τόσοι πόροι, δι' ὧν δύναται νὰ ἐκδηλωθῇ ἡ ἀκτῖς τοῦ ἔρωτος.

Καὶ βέβαια ἡ Ἑλένη δὲν ἠδύνατο νὰ καυχήθῃ ὅτι κατόρθωνε νὰ μὴ φανῇ γοητευτικὴ εἰς τὰ ὄμματα τοῦ συνομηλοῦ της.

Ὅταν ἐτελείωσε καὶ ἡ πρώτη κατρίλια, ἡ Ἑλένη καὶ ὁ Θρασύβουλος εἶχον ἀνταλλάξει τόσα πολλά, ὥστε ἐγνώριζεν ἕκαστος τὰ κυριώτερα σημεῖα ἐκ τοῦ βίου τοῦ ἄλλου, τὰς προτιμήσεις καὶ τὰ αἰσθήματα.

Αἱ ἀλύσεις τῆς συμπαθείας τῶν ἐγένοντο στενώτεροι καὶ αἱ καρδίαι τῶν ἤρχιζον νὰ πάλλουν μὲ ἓνα ἰδιαίτερον ρυθμόν.

Ὁ Θρασύβουλος, καλὸς χορευτῆς, ἠθέλησε νὰ ἐγγραφῇ καὶ εἰς τὸ κοιτλήν, ἀλλ' ἡ Ἑλένη τὸν ἀπέτρεψε.

— Δὲν νομίζετε, κύριε Ζωκίδη, ὅτι εἶναι καλλίτερον νὰ μὴ χορεύσωμεν; ἐγὼ τοῦλάχιστον ἠρνήθην εἰς τὸν λοχαγὸν Ζιέβσκη καὶ εἰς τὸν κόμητα Δόσεφ. Ἄν θέλετε μὲ ὀδηγεῖτε εἰς τὸ κυλικεῖον καὶ ἐκεῖ, ἐνῶ οἱ ἄλλοι θὰ χορεύουν, σεῖς μοῦ λέγετε τὰς ἐντυπώσεις ἀπὸ τὸ τελευταῖόν σας ταξείδιον.

— Εὐχαρίστως, κυρία, ἀπήντησεν ὁ Θρασύβουλος προσκλίνων.

— Δὲν ξεύρετε πόσον θέλω νὰ ὁμιλῶ ἑλληνικὰ καὶ ν' ἀκούω διὰ τοὺς Ἕλληνας. Ἐδῶ εἰς τὴν κοινωνίαν μας, ἅ! πολὺ ὀλίγοι ὁμιλοῦν τὴν γλῶσσαν αὐτὴν καὶ ὅσοι ὁμιλήσουν διὰ τοὺς Ἕλληνας, θὰ ὁμιλήσουν διὰ νὰ τοὺς προσάψουν μερικὰς κατηγορίας.

— Θὰ εἶναι πολὺ ἀγενεῖς ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι θὰ θελήσουν νὰ κατηγορήσουν τὸ ἔθνος, τὸ ὁποῖον τόσον ἐπιχαρίτως ἐδῶ ἀντιπροσωπεύετε.

— Δὲν γνωρίζω. Τοῦτο μόνον σᾶς λέγω, ὅτι πρὸ τῶν ἡμερῶν ἔλαβον ἀπὸ μίαν φίλην μου μερικὰ δελτάρια εἰκονογραφημένα τῶν ἑλληνικῶν ἀρχαιοτήτων καὶ μὲ ἐθνικὴν ὑπερφάνειαν τὰ εἶδεισα εἰς ἓνα κύκλον. Εἷς ἐξ αὐτοῦ ἔρριψε μίαν μόνον ματιὰ, εἰς ἄλλος ὑπεμεΐδισε καὶ κάποιος μᾶλλον ἀπότομος, ἀλλὰ καὶ περισσότερον εἰλικρινῆς, μοῦ εἶπε:

— Τὰ παλῆὰ αὐτὰ μάρμαρα εἶναι, νομίζω, ἡ μόνη περιουσία τῶν Ἑλλήνων.

— Δὲν ὠμίλησα, τί ἠδυνάμην ν' ἀπαντήσω; τὴν νύκτα ὁμοῦς ἐκείνην, ὅταν ἐκλείσθην εἰς τὸ δωμάτιόν μου, ἐκλαυσα, ἐκλαυσα πολὺ.

Ὁ Θρασύβουλος ἤκουε τὴν Ἑλένην, εἰς τὴν ὁποῖαν ἡ ζωηρὰ φιλοπατρία προσέθετε καὶ μίαν ἀρετὴν, εἰς ὅσας εἶχε καὶ δὲν ἐγνώριζε διὰ τίνων λέξεων νὰ τὴν ἐνθαρρύνῃ καὶ νὰ τὴν συγχωρή.

— ὦ! ἡ κοινωνία μας ἐδῶ δὲν ἀγαπᾷ τοὺς Ἕλληνας, διότι δὲν κατώρθωσε νὰ γνωρίσῃ τὰς ἀρετὰς τῶν...

Ὅταν ἐπέστρεψαν εἰς τὴν αἴθουσαν, ὁ χορὸς εἶχε τελειώσει· ὁ σύζυγος τῆς Ἑλένης δὲν ἔφαινετο. Εἶχεν ἀποσυρθῆ εἰς ἓν ἰδιαίτερον δωμάτιον καὶ ἐπαιζε μάους. Ἦτο μανιώδης παίκτης καὶ ριψοκίνδυνος.

Τὴν ἐσπέραν δ' ἐκείνην, ὅταν ἐτελείωσε τὸ παιγνίδιον, εἶχε χάσει δύο χιλιάδες ρούβλια, ποσὸν μι-

Ἡ Ἑλένη Δώρου.

κρὸν πάντοτε δι' ἓνα σύμβουλον τῆς ἐπικρατείας καὶ διὰ τὸν γαμβρὸν τοῦ Ἰακώβου Δώρου, ἀφοῦ τὸ ταμεῖον τοῦ πενθεροῦ ἦτο πάντοτε εὐπειθὲς εἰς ὅλας τοῦ γαμβροῦ τὰς ἰδιοτροπίας.

Ἐπλησίαζε πλέον νὰ ἐξημερώσῃ, ὅτε ὁ Ἰβάν Ρώκοβιτς εἰδοποίησε τὴν Ἑλένην νὰ ἐτοιμασθῇ. Ἐκεῖνη πρὸ τοῦ φύγῃ ἀπεχαιρέτησε τὸν Θρασύβουλον ἰδιαίτερος.

— Κύριε Ζωκίδη, ἀληθινὰ συχαίρω ἑμαυτὴν διὰ τὴν γνωριμίαν σας. Μοῦ ἐχαρίσατε μίαν ὠραίαν βραδυάν, μοῦ ἐδώσατε ἄριστον ἀέρα μέσα εἰς τὴν πνευματικὴν αὐτὴν ἀτμόσφαιραν. Ἄν σᾶς βλέπω συχνά, θὰ εἶμαι εὐτυχῆς· μένομεν εἰς τὴν ὁδὸν Ρισελιὲ καὶ δέχομαι κάθε δευτέραν. Χαίρετε.

Ὁ Θρασύβουλος ἔλαβε τὴν τεινομένην χεῖρα τῆς Ἑλένης καὶ ἐπέθεσεν ἐπ' αὐτῆς τὰ χεῖλη του.

Γ'.

Ἑλένη Δώρου.

Ὅταν ἡ Ἑλένη Ρώκοβιτς ἐπέστρεψεν εἰς τὸ μέγαρον τῆς ὁδοῦ Ρισελιὲ εἶχε τὸ ὕψος φαιδρότερον.

Ἡ μετὰ τοῦ Θρασυβούλου συνομιλία τῆς τὴν ἀνεξωγογόνησε τόσο, ὥστε δι' αὐτὴν τὰ πάντα πλέον

εἶχον ἀποβάλλει τὴν μελανὴν αὐτῶν περιβολὴν καὶ προσλαβόντα μίαν ἰδιαίτερον φωτὸς ἀκτῖνα, τῇ ὑπερμεΐδιᾳ.

Καὶ αὐτὸς ὁ σύζυγός της τῇ ἐφαίνετο ὅτι εἶχεν ἀρτὴν ὑπεράνω τοῦ ἐπιπέδου τῆς ἠθικῆς πορρωσεως, εἰς τὴν ὁποῖαν εὐρίσκετο, τὸν ἐφαντάσθη ἄξιον τῆς ἀγάπης της καὶ ἔσχε τὴν δύναμιν νὰ τὸν συγχωρήσῃ.

Πτωχὴ Ἑλένη! Ἡπατάτο. Ἐβλεπε τὸ φῶς, τὸ ἐκπηγάζον ἐκ τῶν αἰσθημάτων της, τὰς ἀκτῖνας αἰτινες ἐξέρροον ἐκ τῆς εὐγενούς της καρδίας ἀνανακλωμένας ἐπὶ τοῦ περιβάλλοντος καὶ ἐνόμισεν ὅτι προήρχοντο ἐξ αὐτοῦ.

ὦ! πολλάκις καὶ ὁ βόρβορος ἐτι ἀντανακλᾷ τὰς ἀργυρᾶς τῆς σελήνης ἀκτῖνας, ἀλλὰ τί μὲ τοῦτο μένει πάντοτε βόρβορος.

Ἡ Ἑλένη, ψυχὴ φαιδρὰ καὶ εὐελπίς, καρδοκοῦσα καὶ τὴν μικροτέραν εὐκαιρίαν, ὅπως ἀνασύρῃ ἐκ τῆς ἰλύος ἐκείνον, τὸν ὁποῖον ἔπρεπε ν' ἀγαπᾷ, δὲν ἠθέλησε νὰ μὴ ἐπωφελήθῃ καὶ ἐκ ταύτης. Ὅταν δὲ εὐρέθησαν μόνοι, περιέβαλε τὸν λαιμόν του διὰ τῶν τρυφερῶν βραχιόνων της καὶ μὲ μείδιμα ἀγγέλου τοῦ ἐψιθύρισε:

— Ἰβάν μου... σὲ ἀγαπᾷ.

ἴσως, νομίζω, νὰ μὴν ὑπάρχῃ ἐπὶ τῆς γῆς ἀνθρώπος, ὅσονδήποτε ἀπότομος καὶ ἀν εἶναι, ὅσονδήποτε καὶ ἀν τὸν ἐσκήρανον αἱ χυδαιότητες τῆς ζωῆς, ὁ ὁποῖος, ὅταν δύο εὐγραμμοὶ γυναικὸς βραχιόνες περιβάλλουν τὸν λαιμόν του καὶ ἐν ζεύγος τακερῶν βλεμμάτων προσηλοῦται ἐπ' αὐτοῦ, νὰ μὴ αἰσθάνεται τὸν ἑαυτὸν τοῦ ἀγνότερον, ἀγιώτερον, τρυφερώτερον, ὡς ἐξερχόμενον ἀπὸ θαυματουργοῦ τινος κολυμβήθρας.

Ἄλλ' ὁ Ἰβάν δὲν ὑπῆρξε τοιοῦτος. Αὐτὸς, ὁ ὁποῖος ἔλαβε τὴν Ἑλένην χωρὶς νὰ τὴν ἀγαπᾷ, καίτοι ἐπέδιωσε μετὰ μανίας τὸν γάμον τοῦτον, αὐτὸς, ὁ ὁποῖος εἶχεν ὡς σύμβολόν του: τὸ συμφέρον διὰ τὴν ἀπόλαυσιν, οὔτε προσέκλινε κἄν πρὸς τὴν θωπείαν, οὐδ' ἐμεΐδισε.

Δὲν εἶχε λόγους νὰ ψεύδεται, δὲν εὐρίσκοντο, ἄλλως τε, ἐν συναναστροφῇ, οὐδ' ὑπέρτης τις τοὺς ἔβλεπεν, ὥστε ν' ἀναγκασθῇ νὰ μεταχειρισθῇ καμμίαν εὐγενῆ φράσιν χάριν ξένων ὄτων. Εὐρίσκοντο μόνοι καὶ ἡ Ἑλένη ἠδυνήθη νὰ γευθῇ τὸ εἰδεχθῆς ποτήριον ἐν ὅλῃ τῇ πικρότητι.

Τὴν ἀπόθησε σχεδὸν καὶ, κἄτι μουρμουρίζων ἀκατάληπτον, ἐξῆλθε τῆς αἰθούσης. Ἡ Ἑλένη ἔσχε τὸ θάρρος νὰ τὸν ἀκολουθήσῃ καὶ τὴν ἐλπίδα νὰ φρονῇ ὅτι ἠδύνατο νὰ τὸν ἐλκύσῃ κατὰ τι πρὸς ἑαυτήν. Ὅταν δὲ τὸν εἶδεν ἐνδυόμενον τὴν γούνο του καὶ τὸν ἐξ ἀστραχάν σκοῦφόν του,

— Ποῦ πηγαίνεις, Ἰβάν; τῷ λέγει μὲ ἐν γλυκῇ παράπονο· κοντεύει νὰ ξημερώσῃ καὶ...

Μία ἀπότομος κινήσις του τὴν ἠνάγκασε νὰ κρατήσῃ εἰς τὸν λάρυγγα τὸ τέλος τῆς φράσεώς της.

— Δὲν πρέπει νὰ σὲ μέλλῃ ποῦ πηγαίω ἐγὼ ἐβρουχήθῃ σχεδὸν καὶ ἐκλείσει μετὰ πατάγου τὴν θύραν.

Ἡ Ἑλένη ἔμεινε ἀκίνητος πρὸς στιγμὴν ὡσὰν διὰ ν' ἀντιληφθῇ ὅτι ἔβλεπεν, ἔπειτα μὲ βῆμα βραδύ, μὲ βῆμα κλονιζόμενον ἀπεσύρθη εἰς τὸν κοῦτῶνά της.

Ἐκεῖ ἡ θαλαμηπόλος τὴν περιέμενε.

— Θέλει ἡ κυρία νὰ τὴν βοηθήσω νὰ ἐκδυθῇ;

— Ὅχι, πηγαίνε νὰ ἡσυχῆσῃς.

Ὅταν ἡ θαλαμηπόλος ἀπεσύρθη, ἡ Ἑλένη ἐκλείσε τὴν θύραν τοῦ δωματίου. Ἦτο μόνη, τελείως μόνη, τόσον εἰς τὸν εὐρὺν κόσμον, ὅσον καὶ εἰς τὸ στενὸν ἐκεῖνο δωμάτιον.

Ἡ ἐν τῷ κόσμῳ μοναξία της τὴν ἐτρόμαξεν, ἡ ἐν τῷ δωματίῳ της τὴν παρηγόρει.

(ἀκολουθεῖ).

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Ν. Βασιλειάδου· ΕΙΚΟΝΕΣ. — Καίτοι άργά, εν τούτοις δέν κρατούμεθα νά είπωμεν λέξεις τινάς περί του ώραιου και εύσυνειδήτου αυτού έργου, εις τόν όποιον άπλοῦται ή εύρυμάθεια, ή άπλότης και ή περιγραφική δύναμις του συγγραφέως του. Δέν θα θελήσωμεν βέβαια νά όμολήσωμεν δι' αυτόν, όστις είναι πολύ γνωστός και εις τόν κοινόν της Κων/πόλεως και των 'Αθηνών τά μάλιστα παρ' αυτόν έκτιμώμενος, αλλά νά σημειώσωμεν μόνον ότι υπό τόν μετριοφρονα τίτλον και την μετριοφρονεσίεραν μορφήν (τό πρώτον μέρος άποτελείται από 8 επιστολάς) κρύπτεται περιληπτικώς όλη ή Ιστορική ανέλιξις του γλωσσικού μας ζητήματος έν σχέσει προς τά ιστορικά και ψυχικά γεγονότα του έθνους μας. Είναι μία γραμματολογία γραμμένη κατόπιν πολλής εργασίας, ή όποία όμως δέν άποπνέει ούδέ τόν έλάχιστον σχολαστικισμόν τόν όποιον μίς παρέχουν τά παρόμοια έργα. Τό β' μέρος του βιβλίου είναι αί κυρίως *Εικόνας* περιγράφονται εις αυτό Ιστορικά μέρη, τύποι, χαρακτήρες και ήθιογραφία της Κων/πόλεως και των 'Αθηνών πολύ ζωντανά και πολύ ώραία.

Τ. Βιδούρη· ΗΛΥΣΙΑ. — Είς έν κομψόν τομίδιον ό νεαρός ποιητής προσφέρει τά πρώτά του διόκμα, όσα κατά καιρόν είχε δημοσιεύσει εις διάφορα περιοδικά και έφημερίδας. Είναι όλα καλογραμμένα, εις μερικά δέ από αυτά λάμπει και κάποιια έμπνευσις ή όποία πολλά μίς ύπόσχεται άν ό κ. Τ. Βιδούρης έξακολουθήση καλλιεργών τόν τάλαντόν του και καθορίζων σαφέστερον και καθαρότερον μίαν κατεύθυνσιν.

Α. Δ Αλεξιάδου· ΛΕΥΚΩΜΑ. — Είς καλοτυπωμένον τόμον 80 σελίδων ό δημοσιογράφος κ. Α. Δ. 'Αλεξιάδης έξέδωκεν υπό τόν τίτλον τούτον ώραϊαν συλλογήν χρονογραφημάτων, ποιημάτων, δραμάτων κτλ., συγχρόνων έκλεκτών συγγραφέων. Τό έργον διακρίνει έπιμέλεια έκλογής και πολλή φιλοκαλία. Τό συνιστώμεν εις τούς άναγνώστας ήμϊών.

ΚΥΝΗΓΕΤΙΚΑ

Τό κυνήγιον ήρχισε πρό πολλού και όμως οι περισσότεροι κυνηγοί δέν έφοδιάσθησαν εισέτι με τάς σχετικάς άδείας. 'Η κακή του παρελθόντος έτους χρονιά, ή παντελής έλλειψις κυνηγιού, κάμνει τούς περισσότερους νά σκέπτονται εάν άξιζή τόν κόπον νά τρέχωσιν εις τά δάση και τάς πεδιάδας με τά όλως άνίπαρκα παρ' ήμϊν (διά τούς κυνηγούς ίδίως) μέσα της συγκοινωνίας.

Οι άτυχεϊς κυνηγοί άποδίδουσι την άποτυχίαν των άλλοτε εις τόν όπλον, άλλοτε εις τά φυσίγια, άλλοτε εις την έλλειψιν θηράματος ή εις την πινουργίαν αυτού, αλλά ούδέ εις δέν δύναται νά έκτεμήση την άληθή αίτίαν της άποτυχίας του, και ούδέ εις ποτε ειπεν : άν δέν κτυπώ, όπως ήλιζα, αίτία είναι ότι δέν ήξεύρω νά κυνηγώ.

'Αληθώς πολλοί όλίγοι έχουν την τύχην νά έχουν όιαν βγαίνουν διά πρώτην φοράν εις τόν κυνηγιανέννα γερωκυνηγόν ως διδάσκαλον, ό όποιος νά τούς διδάξη όλους τούς κανόνες και όλας τάς άρχάς του κυνηγιού. Χάριν τούτων χαράσσομεν τάς όλίγας ταύτας γραμμάς, όπως τούς διδάξωμεν τάς γε-

νικας άρχάς της εύγενοῦς πλην δυσκόλου του κυνηγού τέχνης.

Η ΣΚΟΠΟΒΟΛΗ

Η σκοποβολή είναι τόν ούσιωδέστερον μέρος του κυνηγιού. Πρωτίστως πᾶς κυνηγός όφείλει νά γνωρίζη ποίος εκ των δύο όφθαλμών του είναι ισχυρότερος του άλλου, εις ποίον δηληδή ή εικών των αντικειμένων σχηματίζεται καθαρότερον και ταχύτερον, διότι εις όλους σχεδόν τούς ανθρώπους οι δύο των όφθαλμοί δέν έχουν την αυτην εύαισθησίαν, και ως επί τόν πλείστον πάντοτε, ό δεξιός υπερτερεί του άριστερου.

Δυνάμει του έπομένου μέσου δύναται τις εύκόλως νά διακρίνη ποίος των όφθαλμών του υπερτερεί του άλλου.

'Ανοίγεται τούς βραχίονας πρό του στήθους, με τούς δείκτας άμφοτέρων των χειρών προτεταμένους, με τούς δύο όφθαλμούς άνοικτούς και σκοπεύετε διά του δακτύλου τούτου αντικείμενον τι μακράν ύμϊών κατά δύο ή τρία μέτρα και χωρίς νά κινηθήτε κλείετε διαδοχικώς τούς όφθαλμούς. Τρία τινά δυνατόν νά συμβώσι!

1ον. Κατά τόν κλείσιμον του δεξιού όφθαλμού, τόν σκοπεύομενον αντικείμενον μένει πάντοτε εις την αυτην θέσιν, αλλά ό αν κλείετε τόν άριστερον όφθαλμόν τόν αντικείμενον μετακινείται προς τά δεξιᾶ, ό δεξιός όφθαλμός υπερτερεί τότε.

2ον. Κατά τόν κλείσιμον του δεξιού όφθαλμού τόν αντικείμενον μετακινείται προς τά δεξιᾶ, άλλ' όταν κλείετε τόν άριστερον όφθαλμόν μένει πάντοτε εις την αυτην θέσιν, ό άριστερός όφθαλμός υπερτερεί τότε.

3ον. Κατά τόν κλείσιμον του δεξιού ή του άριστερου όφθαλμού τόν αντικείμενον δέν μετακινείται, τότε και οι δύο όφθαλμοί είναι της αυτης δυνάμεως.

'Ο προσδιορισμός ούτος είναι μεγίστης σημασίας διότι πολύ σκοπεύουσι πάντοτε κακώς, χωρίς νά ύποπτεύονται ότι αίτία είναι ή ύπεροχή του άριστερου όφθαλμού, ένῳ τόν όπλον των είναι κατεσκευασμένον δι' ανθρώπους, των ό δεξιός όφθαλμός είναι ισχυρότερος.

Οι έχοντες τόν δεξιόν όφθαλμόν ισχυρότερον, ή και τούς δύο όφθαλμούς της αυτης δυνάμεως, πρέπει νά σκοπεύωσι με άνοικτούς όφθαλμούς, διότι τότε ό χώρος, τόν όποιον βλέπουσιν, είναι μεγάλος και εύκόλως βλέπουσιν έρχόμενον τόν θήραμα, όπερ θα ήτο άδύνατον άν ό άριστερός ήτο κλειστός.

Οι έχοντες ισχυρότερον τόν άριστερον όφθαλμόν, πρέπει νά σκοπεύωσι κλείοντες αυτόν: τότε ό δεξιός, ως ενεργών μόνος, δέν επηρεάζεται υπό της έντάσεως του άριστερου.

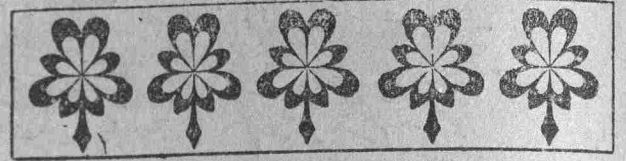
Πρός θεράπειαν του έλαττώματος τούτου κατεσκεύασαν όπλα με λοξά κοντάκια, ώστε, ένῳ τόν όπλον προσαρμόζεται επί του δεξιού ώμου, ή κάννα νά έρχεται πρό του άριστερου όφθαλμού, αλλά τόν σύστημα τούτο δέν ηδουκίμησε, διότι, εκτός του άτυχούς σχήματος του όπλου, τόν γωνιώδες του κοντακιού τά καθίστα εύθραυστα και δύσκολα εις την σκοποβολήν.

'Η άπλουστερα λύσις είναι νά σκοπεύη τις διά κοινού όπλου, ούτινος τόν κοντάκι νά κλίνη προς τά άριστερά κατά δέκα χιλιοστόμετρα, στηρίζων αυτό επί του άριστερου ώμου.

Τόν πράγμα φαίνεται δύσκολον, μικρά όμως έξάσκησης επί 8-10 λεπτά καθ' έκάστην άρχει, όπως σας συνηθίση εις τούτο 'Εχω σύντροφον εις τόν κυνήγιον κάποιον 'Αντώνιον Ζαδαΐνια, εκ των υπαλλήλων του Μονοπωλείου, όστις ειχε τόν άτύχημα νά χάση την δεξιάν του: διά της έπιμονής κατώρθωσεν έντός βραχυτάτου διαστήματος νά συνηθίση νά σκοπεύη στηρίζων τόν όπλον άριστερά και ήδη σκοπεύει καλλίτερα από όλους τούς συντρόφους μας.

ΝΙΚΣΑΡ

(Προσεχώς «Τό όπλον»).

BYZANTINAI ΗΜΕΡΑΙ

Η ΕΒΔΟΜΑΣ

Η 'Εθνοσυνέλευσις των Πατριαρχείων ήτο τόν ζήτημα της έβδομάδος καθ' όλην την γραμμήν.

Οι εκ των έπαρχιών αντιπρόσωποι εύρίσκοντο εις πυρετώδη κίνησιν. Λέγουν μάλιστα ότι ή πυρετώδης αυτη κίνησις όφείλεται εις τούς αντιπροσώπους ιατρούς. Διότι είναι γνωστόν ότι οι ιατροί προκαλούν τούς πυρετούς.

Αντιθέτως προς τούς ιατρούς, οι αντιπρόσωποι δικηγόροι δέν έτήρησαν έθνηκην στάσιν. Διότι συνελθόντες κατά τάς άρχάς της εβδομάδος εις δικηγορικόν τι γραφείον συνέλαβον πολλές άποφασιστικάς ιδέας.

'Η Κυβέρνησις συναγωνιζομένη προς τούς δικηγόρους συνέλαβε και αυτη μερικους των αντιπροσώπων.

Φαίνεται όμως ότι τρομερά παρεξήγησις έμεισολάβησε μεταξύ Κυβερνήσεως και Πατριαρχείων. Διότι ή Κυβέρνησις ούδέ καν έσκέφθη νά έμποδίση την 'Εθνοσυνέλευσιν.

Τούναντίον ειχε αποφασίσει νά ενισχύση την συνέλευσιν. 'Απόδειξις ότι από της παρελθούσης Τρίτης ενίσχυσε και την φρουράν του Φαναρίου διά νά άποδώση τάς απαιτούμενας τιμάς εις τούς αντιπροσώπους.

Τοιουτοτρόπως την Τετάρτην ή 'Εθνοσυνέλευσις έγένετο. Οι αντιπρόσωποι άκωλύτως μετέβησαν εις τά Πατριαρχεία και ή εναρξις της 'Εθνοσυνελεύσεως εκηρύχθη.

Πώς συνέπεσεν όμως νά συλληφθουν τινες των αντιπροσώπων τούτο είναι άγνωστόν εις ήμϊας.

Αί κακαί γλώσσαι λέγουν, ότι οι συλληφθέντες συνελήφθησαν κατόπιν παρακλήσεως αυτών. Διότι, μη έχοντες τί νά ειπουν έν τή 'Εθνοσυνελεύσει, έπροτίμησαν νά συλληφθουν διά νά σώσουν την άξιοπρέπειάν των και νά διαφημισθουν ως έθνομάρτυρες εις τάς εκλεξάσας αυτούς έπαρχίας.

Των πραγμάτων ούτως έχόντων, δέν είναι καθόλου παράδοξον εάν αύριον είδωμεν εις τάς έφημερίδας την εξής διαφήμισιν :

« . . . , ιατρός, διπλωματούχος της έν Βιέννην ιατρικής σχολής, μέλος του 'Ινστιτούτου Παστέρ, αντιπρόσωπος έν τή 'Εθνοσυνελεύσει, συλληφθείς υπό της άστυνομίας διά την άνδρικήν του στάσιν, δέχεται τούς πάσχοντας και θεραπείει ασφαλώς πᾶσαν νόσον κλπ.»

Τινες των αντιπροσώπων ούτε καν παρουσιάσθησαν εις την 'Εθνοσυνέλευσιν. Τόν πράγμα σχολιάζεται εύφως και ποικιλοτρόπως. Οι μη προσελθόντες όμως ισχυρίζονται ότι δέν προσήλθον εις την 'Εθνοσυνέλευσιν διά τόν άπλούστατον λόγον ότι επρεπε νά ύπαρχουν έξω των φυλακων και νά φροντίσουν περί εκείνων, οίτινες θα έφυλακίζοντο.

Εγνώσθη ότι εκ των συλληφθέντων ό κ. Α. Σπαθάρης έτήρησεν άνδρικοτέραν στάσιν. Και ένῳ οι άλλοι υπέγραψαν παραίτησιν, ούτος ήρνήθη νά συμμορφωθή προς την άστυνομικήν διαταγήν.

Αιό και ώδηγήθη εις την Γενικήν 'Ασφάλειαν χάριν άσφαλείας.

Λέγεται ότι εκεί διεμαρτυρήθη έντόνως διά την κράτησιν, προσθέσας μάλιστα ότι, πλην της ιδιότητος του ως αντιπροσώπου της έπαρχίας Κυδωνιών,

διευθύνει και την εφημερίδα 'Ηχώ' και ότι επομένως θα εγείρη αγωγήν περί αποζημιώσεως. 'Ατυχώς όμως οι λόγοι του δεν εύρον... ήχώ.

Πώς εγένετο ή έναρξις της 'Εθνοσυνελεύσεως είναι άγνωστον μέχρι τουδε. Το μόνον γνωστόν είναι ότι πριν ή ανέλθωσιν εις το Μέγα Συνοδικόν οι αντιπρόσωποι, μετέβησαν εν σώματι εις τον Πατριαρχικόν ναόν και έτελέσθη ή ακολουθία της 'Ινδίκτου. 'Εδιάβασε δέ ο Πατριάρχης και τας απαιτουμένας ευχάς, διά να άφίση να έννοήση ή Κυβέρνησις, ότι όλοι οι αντιπρόσωποι είναι για... διαβάσμα!

Διότι, εάν οι αντιπρόσωποι δεν ήσαν για διάβασμα, έπρεπε να λάβουν τα κατάλληλα μέτρα, να έννοιάσουν παραδείγματος χάριν το 'Αρμενικόν Πατριαρχείον και να συνέλθουν εκεί, άφου, συμφώνως προς το Σύνταγμα, εις το 'Αρμενικόν Πατριαρχείον επιτρέπονται 'Εθνοσυνελεύσεις.

Δικαίως λοιπόν κατά την έξοδον των αντιπροσώπων ή αστυνομία συνέλαβε και τινας έξ αυτών, τους οποίους ώδήγησεν εις το στρατοδικείον, όπερ θα τιμωρήση αυτούς διά την άμελείαν των, του έγκλήματός των χαρακτηριζομένου ως έγκλήματος έξ άμελείας!

Ευθύς μόλις συνελήφθησαν οι αντιπρόσωποι, χάριν της έννημερότητος των ήμετέρων άναγνωστών, μετέβημεν εις το στρατοδικείον και έλάβομεν συνεντεύξεις μετά των αντιπροσώπων. 'Εξεπλάγημεν δέ όταν ώδηγήθημεν εις τας φυλακάς, αι όποιαί όμοιάζουν προς άνάκτορα. Φώς άπλετον εφώτιζε τους κρατουμένους, οι όποιοι ώμολόγησαν ότι το φώς τουτο εινε προτιμώτερον ένός... φαναρίου!

Ηζωή εν τη φυλακή των αντιπροσώπων εινε ζηλευτή. 'Αστείζονται, εύθυμοίν, καλαμπούριζον. Τρώουν καλά και, πράγμα ασύνηθες μεταξύ πολλών 'Ελλήνων, δεν τρώγονται. Κοιμούνται επίσης καλά. Περί αυτού όμως δεν έπρεπε να ύπάρχη κάμμία άμφιβολία, διότι πάντοτε οι αντιπρόσωποι των συνελεύσεων κοιμούνται!

Και έν πρώτοις είδομεν τον κ. Βαλαλάν, ό όποιος ήτο εις άκρον εύθυμος. Μετ' αυτού ήλθον και όλλοι τινές αντιπρόσωποι, όλοι άσκεπείς, πιθανώς διά να δείξουν ότι σέβονται τους νόμους της πατρίδος. Δεν ήδυνήθημεν όμως να εξηγήσωμεν διατί όλοι οι αντιπρόσωποι ήσαν χωρίς κολλάρον και ήρωτήσαμεν τον κ. Βαλαλάν: — Και γιατί εισθε όλοι χωρίς γιακά;! — Πώς θέλετε να έχωμεν γιακά, άφου μās έτροβήξαν από τον γιακά;!

Ημετά των κρατουμένων συνομιλία δεν επετρέπετο εμμή εις τουρκικήν γλώσσαν. Όταν δέ προσήλθεν ό κ. Φατοής και ώμίλει έλληνιστί, ούτος διετάχθη υπό του άξιωματικού να όμιλήση τουρκιστί. Δυστυχώς όμως ό κ. Φατοής δεν είξευρεν ούτε γού τουρκικόν και διεκόπη ή συνομιλία μας. 'Εκ της συνεντεύξεώς μας ταύτης μετά του κ. Φατοή έπεισθημεν ότι ούτος έχει όλα τα προσόντα να εκλεγή βουλευτής Χίου.

Αίσθησιν όμως ιδιαιτέραν προϋξένησεν εις τους παρευρισκομένους άξιωματικούς ή μετά του κ. Π. Κεσίσογλου συνέντευξις ήμών, γενομένη, ως είπομεν, εις τουρκικήν γλώσσαν. 'Ο κ. Κεσίσογλος εξέφραζετο ήμιν ένθουσιωδώς περί της στάσεως της... «Πατρίδος» εις το ζήτημα της 'Εθνοσυνελεύσεως. Οι άξιωματικοί, έκλαβόντες ότι ούτος ώμίλει περί της κοινής πατρίδος, τον συνεχάρησαν!

Τό ζήτημα του δανείου άπασχολεί έτι την Κυβέρνησιν, ή όποία δεν κατώρθωσεν εισέτι να εξεύρη αυτό. Φαίνεται ότι και τα δάνεια των Κρατών κατήγησαν όπως και τα άτομικά δάνεια. Δυσκόλως εξευρίσκονται.

Ο άποκλεισμός εξακολουθεί να ύφίσταται. 'Επεξετάθη μάλιστα και επί των Κρητικών προϊόντων.

Τουτουτρόπως θα άπαλλαγώμεν τούντευθεν και από τας άνιαράς Κρητικάς μελέτας.

Λέγεται ότι οι άποκλεισται θα ζητήσουν από τα βιβλιοπωλεία να μη πωλούν πλέον και τον «'Ερωτόκριτον»!

'Η είδησις, γνωσθείσα εις τον κόσμον των μοδι-στρουλακίων, προϋξένησε σ'γκίνησιν, προετοιμάζεται δέ μέγα συλλαλητήριον.

Τό επεισόδιον της Καβάλλας και ό φόνοσ του 'Ελληνοσ υπό των άποκλειστών συγκινεί τους εκεί όμογενείς.

'Ωσ γνωστόν, οι εκεί όμογενείς ήρηθήσαν να πληρώσουν εις τους χασομέρηδες άποκλειστάσ το αντίτιμον του φόρου, τον όποιον έπέβαλον χάριν συντηρήσεώς των.

Και ή Καβάλλα έγινεν άνάστατος. Διότι οι άποκλεισται ήθέλησαν και τον άποκλεισμόν να εφαρμόσωσι και να μη ζημιώνται. Δηλαδή ήθελαν να ήνε πάντα... καβάλλα!

Της στιγμής. Μεταξύ μνηστήρων κατά τας στιγμάσ των έκμυστηρεύσεων:

— 'Αχ! πέσ μου, λοιπόν, καιύμενε Γιώργο, πότε επί τέλους θα γίνουν οι γάμοι μας; Βαρέθηκα πλέον να περιμένω με τό σήμερα και με τό αύριον. Κατήνητες όθωμανικόν δάνειον!

ΤΟ ΚΟΛΥΒΡΙΟΝ
PASSA TEMPO
Τό Δάνειον.

Δί' έργα λέν το δάνειο θα γίνη τεχνικά. (Οι δανεισται το ζήτησαν ως όρο και ως νόμο.) Γι' αυτό μόλις άράξουνε έδω τα δανεικά, ευθύσ μ' ένα ξεγλύστρημα θα κάμουν λεί. [δρόμο!]

ΚΑΙ ΡΕΣΤΑ
Τυμφορηστός
ό «'Εμμετρόσ τε και Πεζός»

('Αφιερώνεται στον κ. Κούκ με βαθύτατο σέβασ.)
Δίχως έλκηθρα και στόλο,
μ' ένα μόλα για λένα
ηύρα, Κούκ, τον Βόρειο Πόλο
στά πεζά κ' έμμετρα μέσα.

ΧΑΡΙΚΛΗΣ
Η ΒΙΩΝΙΑ ΓΥΝΗ

— Σε λατρεύω!
— Δεν τό πιστεύω.
— Σου τό όρκίζομαι!
— Ούτε. Θέλω άπόδειξιν.
— Ποίαν;
— Σκοτώσου!

Διά της παρούσης στήλης άπαντώμεν εις τας επιστολάσ τας σχετικασ με την διαχείρισιν και διεκπεραίωσιν της επιθεωρήσεως.

ΚΩΝ/ΠΟΛΙΣ 3 Σεπτεμβρίου 1910.

Β. Τσ. 'Αγιοι Σαράντα, σās ενεγράψαμεν, τίμημα έλήφθη. — Θρασ. Κοκ. Σηλυβρία, γρ. 130 τίμημα 13 έγγραφών έλήφθη. Σās ευχαριστούμεν φύλλα στέλλονται εις όνομά σας χάριν άσφαλείας. — Χ. Α. Ευθ. Σελεύκεια, έλήφθησαν 20 γρόσια. — Σ. 'Αντ. Ν. 'Εφεσος, Ευχαριστούμεν διά φροντίδας σας περαστικά, σχετικά προς Π. 'Ανατολής αναμένομεν. — Κ. Σαρ. Κοζλοϋ, πολλάσ ευχαριστίας δι' ενεργείας σας. — Π. Ι. Σωτ. 'Αμισσόν. Μās υποχρεόνετε τα μέγιστα διά τας ύπερ της επιθεωρ. φροντίδας σας. Πέμπομεν 61 φύλλα, σάριθμα των έγγραφέντων, όλα προς σās διά να προλαμβάνωμεν τό ταχυδρομείον και διά να είμεθα βέβαιοι περί της ασφαλούς παραλαβής των. — Ταρ. 'Αργ. 'Εσκή-Σεχίρ. Τα συγχαρητήριά σας και τό επιδεικνυόμενον διά τό «'Απ' Όλα» ενδιαφέρον σας μās συγκινοϋσι! θα συμμορφωθώμεν προς όσα γραφέτε! άποστέλλομεν συμφώνως επιθυμία σας τῷ κ. Πιλ. 40 και τῷ κ. Κλ. Λεον. 30 φύλλα, προς ούσ παρακαλοϋμεν να διαβιβάσητε ευχαριστίας. Ταχυδρομικώς έγγραψαμεν. — Γιαγ. Δουλ. Βιζύη. Ευχαριστούμεν πολύ! ενεγράψαμεν την δα Ε. Θ. Δ. ήδη εν όλω άποστέλλ. 23 φύλλα! τό προς ύμάσ άτομικώς δωροϋμεν. — Όμ. Νικ. Μακρικιοί. Ευχαριστούμεν διά συγχαρητήρια! στείλατε να πάρετε βιβλιάριον εκ του γραφείου μας, διότι ταχυδρ. θα φθάνη άργά. — Κορ. Βιγγ. Μουδανία. Αι ύπερ της επιθ. ευχαι και ευγενείσ φροντίδασ σας μās υποχρεόνουσι τα μέγιστα. 'Εκτός των ώρισμένων φύλων, πέμπομεν από του α' και 10 περιπλέον διά τους έγγραφησομένους, προς ούσ θα έπιδίδετε άμα τη έγγραφη των, εν' άποφεύγετε τας συχνάσ αιτήσεις. — Γ. Δ. Κοτζ. 'Εσκή-Σεχίρ. Ευχαριστούμεν διά συγχαρητήρια και ευχάς. — Βασ. Νικολ. Ζογγουλάκ-Συμφώνως επιστολή σας πέμπομεν 11 φύλλα εις την ύμ. διεύθυνσιν. Ευχαριστούμεν. — Κ. Ε. Χιοτ. Κυδωνία. 'Επιστολή μετά δελτίου έλήφθη! άπαντούμεν ταχυδρομικώς. — Ευστ. Εύν. Γιουμουλτζίνα. 'Αποδείξεις στέλλονται 28 επί του παρόντος δέμα έξ 100 φύλλα στέλλεται τακτικώς. — Θρ. Ν. Παπ. Τυρολόη. 'Αντίτιμον, 11 έγγραφών έλήφθη άσφαλώς! ευχαριστούμεν. — Β. Μαριν. Ναζλή. Ευχαριστούμεν δι' ευχάς! δεχόμεθα. — Ι. Δ. Βατ. και Κ. Π. Γούν. Εσθήη. 'Επιστολαί έλήφθησαν! νέα έγγραφαί κατεχωρήθησαν! ήδη εγένοντο 101! των νεωστί έγγραφέντων πέμπομεν την σειράν και κατάλογον! ταχυδρ. λαμβάνετε άποδείξεις και πληροφορίας. 'Ηρ. Ι. Χαροαλ. Τραπεζούντα. 'Ενεγράψαμεν. Ευχαριστούμεν ύμάσ και πάντας τους φίλους. 'Αποστέλλομεν 70 βιβλιάρια. — Κυρ. Δαμιαν. Τραπεζούντα. Πν. 'Ασκ. έλήφθησαν. Σās ευχαριστώ. — Τ. Βιδ. 'Ινέπολιν. Φύλλα πέμπομεν άμέσως εις νεάν διεύθυνσιν! έλπίζομεν πολλά. — Κ. Πουρπ. Θεσσαλονίκη. 'Η λύπη σας, διότι δεν ήρκεσαν τα στελέντα φύλλα του «'Απ' Όλα», μās χαροποιεί! ηύξήσαμεν τον αριθμόν των κατά 100. — Ν. Δ. Κ. Δεδεαγας. Ευχαριστούμεν διά τα καλά σας αισθήματα! φύλλα 90 στέλλονται. — Χαρ. Σταματ. Θάσον. Τα φύλλα όλα Διμένος, Παναγίας και Ποταμίας στέλλονται προς σās, κατά την επιθυμίαν σας! δεχόμεθα και ευχαρίστως δημοσιεύομεν. — Α. Βαν. Κίος. 'Ελάβομεν επιστολάσ σας! θα δημοσιευθώμεν με την σειράν των! δεχόμεθα. — Κολύβριον, ένταϋθα. 'Επί τη αναχωρήσει σου μετά των αρχαιολογικών εκδρομέων, σου εύχόμεθα κατευόδιον. Μη λησμόνει να γράψησ εκείθεν 'Αττικάσ ήμέρας εις αντικατάστασιν των Βυζαντινών. — Προς όσας επιστολάσ ελαβον από της 4 Σεπτεμβρίου θ' άπαντήσω εις τό προσεχές

ΤΟ «ΑΠ' ΟΛΑ»

'Επειδή πολλοί των εφημεριδοπωλών κερδοσκοποϋσι, πωλοϋντες τα προηγούμενα φύλλα αντί 1 γροσίου είτε και 60 παράδων, παρακαλοϋμεν τους επιθυμούντας ν' άπευθύνωνται εις τό γραφείον μας, ένθα ύπάρχον σειράί.

Τὸ σατυρικὸν « Ἀπ' Ὀλα »
δίχως γάντια καὶ φωνόλα.

Ἐβαρύνθη εἰς τὸν ἴση νὰ περιπατῶ τὸν δρόμον
καὶ στραβὸ γυρεύω τώρα.

Ἐβαρύνθη τὸν ἀέρα τόσων νέων ὑπνόμων
ν' ἀνατινέω μέσ' στή χώρα.

Ἐβαρύνθη νὰ κυττάζω καὶ κοκότες καὶ κοκέτες,
ποῦ πετοῦνε γιὰ παραδες ἀπ' τὰ μάτια των ροκέτες,
ἔβαρύνθη τὰ κυνήγια τῶν κομφῶν αὐτῶν ὀρτύγων
καὶ δὲν ξέρω τί νὰ κάμω νὰ διασκεδάσ' ὀλίγον.

Λόρδος Τσώρτσιλ φεῦ! δὲν εἶμαι μέσ' στῆς γῆς
[τὸ σκυλόλογι,
κ' ἐν τοσοῦτῳ τὴν καρδιά μου μαῦρο σπλέν τὴν
[κατατρῶγει

κι' ὄλο σκέπτομ' ἐν σιγῇ
πῶς, χωρὶς νὰ τὰ τινάξω, ν' ἀποχωρισθῶ τὴν γῆ.

Δὲν ὑπάρχει λοιπὸν τρόπος
νὰ ζῆ τις καὶ νὰ μὴ ζῆ;
τί γελᾶτε κι' ἀπανθρώπως
μέ κυττάζετε, χαζοί;

Δὲν μᾶς φθάνει τόσο χαλί,
φτώχεια κι' ἀναπαραδιά
κι' ἀπειλητικὸς προβάλλει
ὁ πολιτικὸς ὀρίζων,

φοβερὰ προοιωνίζων
καὶ σκορπίζεται στὸν κόσμον κυπαρίσσων εὐωδιά.

Σκόρπη παντοῦ κυττάζω καὶ μαραμμένα φύλλα
καὶ τρώγονται, σὰν σκύλοι, φίλοι, φυλαὶ καὶ φύλα.

Καλλίτερον δὲν εἶνε νὰ πᾶ ν' αὐτοκτονήσω,
ἀλλά, νὰ μὴ ξεχνοῦμε, χωρὶς νὰ ξεψυχήσω;

Ἐμπρός! νὰ παύσουν δισταγμοί, νὰ παύσουν κι'
[ὀμιλία!

ὁμως τί βλέπω! δειλιᾶς, ὦ Φασουλῆ γελοῖε!
Ἐσὺ πτωχέ, κτρινίσσε ὡσάν ἠλιοτρόπιον
κι' ὡσάν χ' ἡλερικός...

Λάβε τὴν πιτ' αὐτὴν, μὸν σέρ, ἔχει σπουδαῖον
[ὄπιον

καὶ κάπνισε τὸν θάνατον αὐτὸν ἠρωϊκῶς.

(Ὁ Φασουλῆς, ποῦ πάντοτε καὶ φάσκει κι' ἀντιφάσκει,
καθὸ Ρωμῆος ποῦ χάσκει,
καπνίζει τώρα τὸ χάσις μ' ἀπόλαυσιν πολλήν
κι' ἐξαίφνης ὁ ταλαίπωρος κλίνει τὴν κεφαλὴν
καὶ φάσμα τοῦ θανάτου
θαρρεῖς πῶς ἐπέκασε στὰ χαῦνα βλέφαρά του.)

Ὀπτιεσία — Ἐξαιεσία.

Παρήτησα κόσμον
ἀγγελίων εὐόσμων
κι' εἰς ὕψη πετῶ.

Κι' ἐκείθεν σκουλήκια
μικρὰ σὰν μυρμήκια
τοὺς πάντας κυττῶ.

Ἐκεῖ κάτω χειμόνας
μέ πίκρας κι' ἀγῶνας,
ἔδῳ κολοκαίρι.

Ἐδῶ μῆτε ράσσα
νὰ κρούουν γκρὰν κάσσα,
νὰ τρίβουν πιπέρι.

Ἐὰν νηνεμίας
νοὸς καὶ καρδίας
ποθεῖτε καὶ σεῖς,

Χωρὶς νὰ σκεφθῆτε
ἐμπρός νὰ ριφθῆτε
ταχειὰ στὸ χάσις.

Καπνίζοντες τότε,
καλοὶ πατριῶται,
οἱ πόνοι θὰ πᾶν.

Καπνός, μεγαλεῖα
κι' ὄνειρατα θεῖα,
καπνός, φεῦ! τὸ πᾶν!

Ἄταραχος μέσ' στ' οὐρανοῦ τὰ δώματα βαδίζω
καὶ μέ τὸ κανοκιάλι
κυττάζω τὴν Καράλη
καὶ συχνομερμηρίζω:
Τί διάβολο νὰ κάμω κι' ἐγὼ νὰ κατορθώσω
γιὰ νὰ λιγνέψω τόσο;

Βλέπω κάτω παθῶν πάθη καὶ τρομακτικὰς θυέλλας,
μὰ κι' ἐργατικὰς κυψέλλας,
βλέπω σφρίγος, βλέπω δρᾶσιν
ποῦ κ' ἐγὼ ποῦ τόσην ἔχω πρὸς τὴν ὀκηριάν τάσιν
σκέπτομαι μετὰ πικρίας
πῶς ἂν ἤμην κἂν εἰσπράκτωρ, καφιμάλης ἢ ταμίας,
κἂν τοῦμποῦκὸτ κανέναν ἀρειμάνιος χαμάλης,
θ' ἄφιναν στὸν κάτω κόσμον ἴχνη δρᾶσεως μεγάλης.

Νὰ δρᾶσω, νὰ μὴ δρᾶσω;
κι' ἂν δρᾶσω, καὶ μέ δρᾶξουν
ἄρά γε θ' ἀποδρᾶσω
προτοῦ νὰ με ρημάξουν;

Ἐὰν ἤμην κατὰ τύχην Βαλαλάς, Κυριακίδης,
Λυμπουσάκης, Φερμανόγλου, Φατσῆς, Ἄλφα Βαπο-
[ρίδης,
Πι' Κεσίσογλου, Χλωρός, ἰατρός Βασιλειάδης,
τῆς Τραπέζης Ἀθηνῶν ὁ γνωστός Ἐλευθεριάδης,
ὁ γνωστότερος Σπαθάρης, ὁ πολὺς Δημόπουλος,
ὁ Θεοτοκᾶς Μιχάλης, Σάρρος ἢ Ξανθοπούλος,
μέ τὴν πύχη μου καὶ πάλι δὲν θὰ μοῦδιδαν πανί,
μὰ κι' ἂν με ἔχωναν στή χάψι καθὼς ἔχωναν κι'
[αὐτοὺς
τοὺς τρανοὺς περικλυτοὺς,
θὰ με χάψωναν μέ τρόπον φιλικόν τε κι' εὐγενῆ.

Καὶ βλέπω τοὺς γενναίους κολοσσούς
— ἐπὶ Χαμητ τοὺς εἶδα νεοσσούς! —
στὴν ψάθαν τῆς εἰρκτῆς των ξεπλωμένους
κι' ἀκόμα συζητοῦντας περὶ Γένους.
ᾠ! τοὺς καλοὺς ἀνθρώπους! τοὺς φιλάτους!
μὰ κρῖμα ποῦ δὲν εἶναι στὰ καλά τους!

Ἀμέριμνοι κοιμοῦνται καὶ σηκώνονται,
κτενίζονται, στολίζονται, μυρόνονται,
περνοῦνε τὸν καιρὸ τους μ' εὐθυμίαν,
δειλιὰν δὲν αισθάνονται καμμίαν,
ἐλπίζουν πῶς θὰ βροῦν τὰ δικά τους,
μὰ κρῖμα ποῦ δὲν εἶνε στὰ καλά τους!!

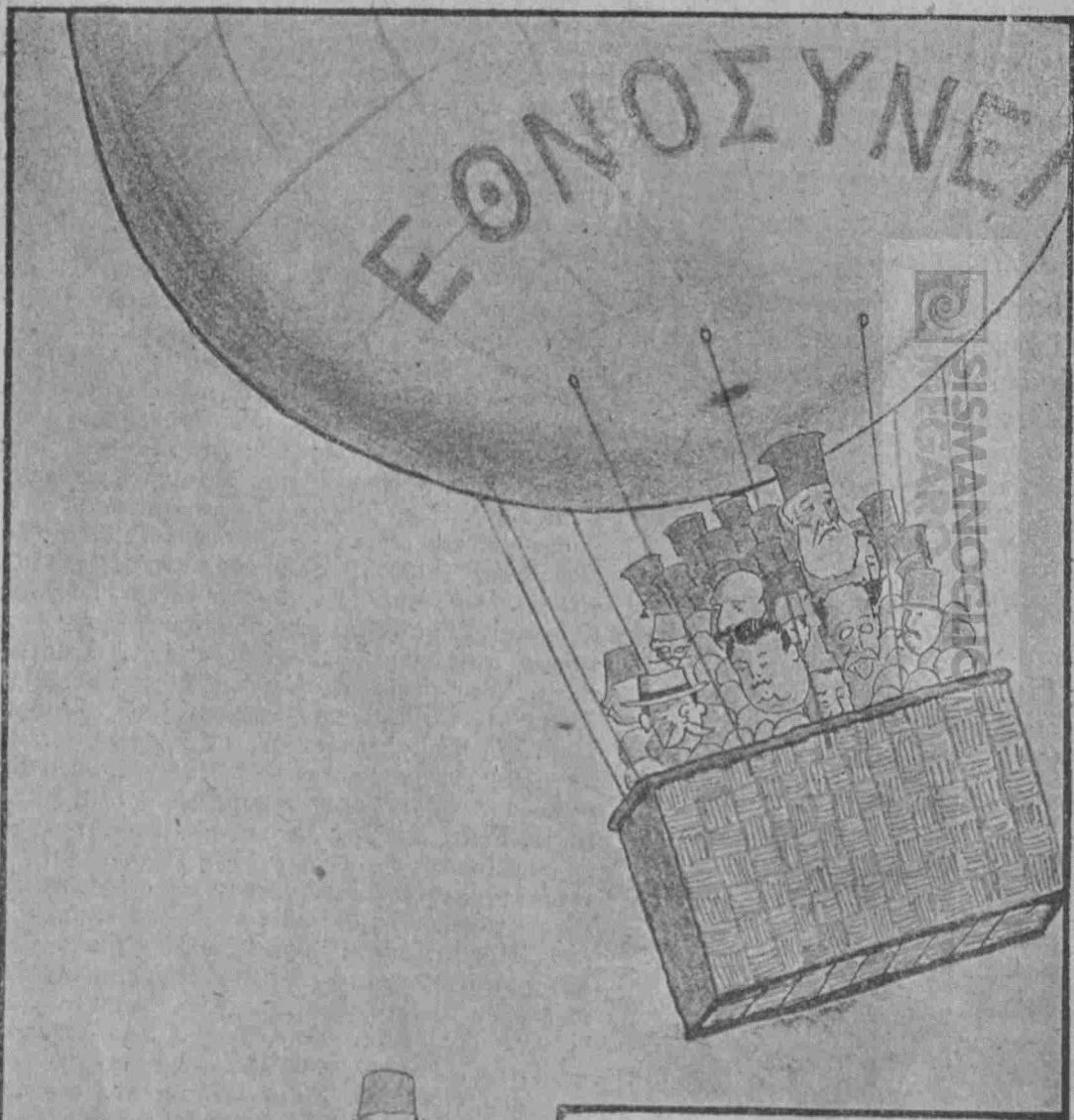
Κυττάζω κι' ἀτυνόμους ὀπλισμένους
μ' ἐκεῖνον τὸν φανὸν τοῦ Διογένους,
ἀνθρώπους νὰ γυρεύουν στὸ Φανάρι
καὶ κάμνουν τὸ Φανάρι σὰν φανάρι.
Μονά, ζυγά, τὰ θέλουνε δικά τους
μὰ κρῖμα ποῦ δὲν εἶνε στὰ καλά τους!!!

Ἐξύπνησα περίλυπος κι' ἀπογοητευμένος
κι' ἐκραξ' ἀπελπισμένος
καὶ μέ μελαγχολία:
Αὐτὰ λοιπὸν ἐπέπρωτο νὰ δῶ καὶ μέσ' στὸν ὕπνο
[μου;

Τὰ βλέπω καὶ στὸν ξύπνο μου,
καὶ μ' ἰσχεταὶ ναυτία.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΡΙΖΑΣ

Τύποις Ἀριστοβούλου, Ἀναστασιάδου καὶ Σας.

ΣΤΑΙΝ
Ο ΠΡΩΓΟΣ ΟΙΚΟΣ
ΕΝ ΑΝΑΤΟΛΗ
ΤΟ ΜΕΓΑ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ

ΤΟ ΠΑΣΧΑ ΤΟΥ 1911

Ζητήσατε δωρεάν
τὸ πρόγραμμα
τῆς ΕΚΔΡΟΜΗΣ

ΕΚΔΡΟΜΗ ΕΙΣ
ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΑ

ΔΙΑΡΚΕΙΑ
18 ΗΜΕΡΩΝ 18

Ἐγγραφὰὶ ἀπὸ τοῦδε
διὰ μηνιαίων δόσεων.

παρὰ τοῦ ὀργανωτοῦ
κ. Θ. ΒΑΛΑΛΑ,
St. Pierre Han, Βαλῆτα.

Ζητοῦνται ἀντιπρόσωποι ἐν ταῖς ἐπαρχιακαῖς
πόλεσι ὅπου δὲν ὑπάρχουν τοιοῦτοι ἐπὶ προ-
μηθεῖα ἀπενθυντίον δι' ἐπιστολῆς τῷ ὀρ-
γανωτῇ κ. Θ. ΒΑΛΑΛΑ

ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΜΠΑΛΛΟΝΙ

Ὅση περισσότερα σαβοῦρα τοῦ ἀφαι-
ρεῖται, τόσο περισσότερον ὑψοῦται.